

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (2ο Τμήμα)

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 4 Σεπτεμβρίου 2010, ημέρα Σάββατο και ώρα 10.00', στην Αίθουσα Γερουσίας του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Κοινωνικών (2ο Τμήμα) Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων, υπό την προεδρία της Ε΄ Αντιπροέδρου της Βουλής, Βουλευτού Β΄ Πειραιώς, κυρίας Βαρβάρας (Βέρας) Νικολαΐδου και της Βουλευτού Α΄ Αθηνών, κυρίας Παναγιώτας (Πέμης) Ζούνη, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων «Υγεία – Νοσοκομεία» και «Οικογένεια – Μητρότητα – Διαπροσωπικές Σχέσεις», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΕ΄ Σύνοδος 2009 – 2010.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Μπασαντή Δανάη (Νομός Αττικής), Μπαστούλης Ιωάννης (Νομός Ευβοίας), Μπολοβίνος Γεώργιος (Νομός Κερκύρας), Μπούτας Γκέκας Ελευθέριος (Β΄ Αθήνας), Νάσιος Ελευθέριος (Νομός Θεσπρωτίας), Νεγκιουζέλ Ειρήνη (Α΄ Αθήνας), Νικολάου Γεωργία (Κύπρος), Ντόντα Σιλβί (Νομός Μεσσηνίας), Οικονόμου Πολυξένη (Νομός Ιωαννίνων), Παναγιωτάκης Τρύφης (Νομός Κοζάνης), Παπακούλας Απόστολος (Νομός Κιλκίς), Παπακώστα Βασιλική (Γερμανία), Παρασκευά Γεώργιος (Νομός Λευκάδας), Πέτρου Ιωάννα (Νομός Αχαΐας), Πέτρου Μαρία (Κύπρος), Ρίσης Αντώνιος (Α΄ Πειραιά), Ρουμανιά Ευδοκία (Νομός Ηλείας), Σιάγκρη Ραφαέλλα (Β΄ Αθήνας), Σιαμέτης Δημοσθένης (Νομός Πρεβέζης), Σιδηροπούλου Κωνσταντίνα (Νομός Δράμας), Σουριάνος Δανιήλ (Νομός Κερκύρας), Σταθάκης Γεώργιος (Κύπρος), Σταθόπουλος Ραφαήλ (Νομός Αργολίδας), Τζορέλα Λαμπρινή (Νομός Ιωαννίνων), Τζουλούφης Νικόλαος (Νομός Αχαΐας), Τζούνας Γεώργιος (Νομός Κοζάνης), Τριανταφύλλης Νικόλαος (Αυστραλία), Τρυφωνίδης Ευάγγελος (Νομός Φλώρινας), Τσαχιρίδου Λάντα (Νομός Έβρου), Τσώλας Θωμάς (Νομός Άρτας), Φραγκιαδουλάκη Αντιγόνη (Νομός Ηρακλείου), Χαλκιαδάκης Χάρης (Β΄ Πειραιά), Χήτα Ελευθερία (Νομός Καρδίτσας), Χριστοδούλου Ευαγγελία (Νομός Φθιώτιδας), Χρυσάνθου Ανδρονίκη (Κύπρος), Χρυσοστόμου Κατερίνα (Κύπρος), Ψαλλίδα Αγοραστή- Ειρήνη (Νομός Λέσβου).

Στη συνεδρίαση παρέστη το μέλος της Επιτροπής του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» κυρία Μώραλη Σοφία, Εκπαιδευτικός- Ηθοποιός.

Επίσης, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης προσήλθε και ο κ. Ευάγγελος Χρυσός, Πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Ιδρύματος της Βουλής των Ελλήνων για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, Καθηγητής Πανεπιστημίου.

ΒΑΡΒΑΡΑ(ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής - Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, καλημέρα σας. Σας καλωσορίζω στη Βουλή και στην Επιτροπή των Κοινωνικών Υποθέσεων.

Κατ' αρχήν, να σας συστηθώ. Ονομάζομαι Βέρα Νικολαΐδου. Είμαι Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας στη Β΄ Περιφέρεια Πειραιώς και Αντιπρόεδρος της Βουλής.

Για να σας ενημερώσω, σας λέω ότι οι Επιτροπές της Βουλής, αυτό που εμείς ονομάζουμε Διαρκείς Επιτροπές είναι έξι. Η μία από αυτές είναι η δική μας, η Κοινωνικών Υποθέσεων. Οι άλλες είναι η Μορφωτικών Υποθέσεων, η Οικονομικών, η Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, η Παραγωγής και Εμπορίου, η Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Καλωσορίζω παράλληλα και τους συναδέλφους σας Έφηβους Βουλευτές, οι οποίοι συνεδριάζουν την ίδια ώρα σε άλλες αίθουσες της Βουλής και στις άλλες Επιτροπές.

Τι συζητάμε στις Επιτροπές στη Βουλή; Θα σας πω εν συντομία κάποια πράγματα, για να έχετε μια ιδέα, παρότι μπορεί ήδη να έχετε παρακολουθήσει. Συζητάμε νομοσχέδια, προτάσεις νόμων που επεξεργάζονται και καταθέτουν στη Βουλή τα αντίστοιχα Υπουργεία. Έρχεται για συζήτηση στην Επιτροπή, στην οποία παρευρίσκονται συνήθως ο αρμόδιος Υπουργός ή Υφυπουργός.

Οι συζητήσεις στην Επιτροπή καθορίζονται από την αρχή. Καλούνται κοινωνικοί και επαγγελματικοί φορείς στην πρώτη συνεδρίαση, για να διευκρινίσουν, να ρωτήσουν ορισμένα πράγματα οι Βουλευτές και αφού ολοκληρωθεί η συζήτηση στις Επιτροπές, τότε γίνεται μια ενδεικτική ψηφοφορία και το νομοσχέδιο πηγαίνει στην Ολομέλεια.

Στην Ολομέλεια το νομοσχέδιο συζητείται απ' όλους πλέον τους Βουλευτές –όποιος θέλει να μιλήσει- και ψηφίζεται επί της αρχής – δηλαδή, μετά τη γενική συζήτηση- και συγκεκριμένα επί των άρθρων, γιατί κάθε νομοσχέδιο έχει και συγκεκριμένα άρθρα.

Στο τέλος το νομοσχέδιο ψηφίζεται και στο σύνολο και έτσι αυτό το σχέδιο νόμου που είχε έλθει κατ' αρχήν για πρώτη συζήτηση στις Επιτροπές, γίνεται πλέον νόμος του κράτους.

Αυτά σας τα λέω ενημερωτικά, για να μπορείτε να αντιλαμβάνεστε καλύτερα, όταν θέλετε να παρακολουθήσετε το κανάλι της Βουλής και τις διαδικασίες μας.

Πριν ξεκινήσουμε τη σημερινή διαδικασία και δώσω το λόγο στον Εισηγητή που έχει επιλεγεί –με τον τρόπο που όλοι γνωρίζετε- θα κάνουμε την κλήρωση των Εφήβων Βουλευτών που επιθυμούν να συμπροεδρεύσουν. Ξέρετε ότι θα εκλέξουμε δύο Αντιπρόεδρους σήμερα.

Θα σας μοιραστεί ένα μικρό χαρτί και θα γράψετε καθαρά το όνομά σας, όσοι επιθυμείτε να συμμετάσχετε σε αυτή την κλήρωση, η οποία θα γίνει εδώ μπροστά σας.

(Στο σημείο αυτό μοιράζονται τα χαρτάκια στους Έφηβους Βουλευτές)

Να σας ξαναπώ ότι αυτό δεν είναι υποχρεωτικό. Όποιος θέλει γράφει το όνομά του. Θα γίνει η κλήρωση και θα έχουμε δύο Αντιπροέδρους.

Ο ρόλος τους έγκειται στο εξής: Κάποια στιγμή θα δώσω το λόγο σε έναν από τους Αντιπροέδρους – γιατί θα υπάρχει διαδικασία και μετά το διάλειμμα, ο δεύτερος θα πάρει το λόγο μετά- για να προεδρεύσει, δηλαδή να συντονίσει.

Ο ρόλος του Προέδρου είναι να βοηθήσει στο συντονισμό. Ούτε σχολιάζουμε ούτε καθοδηγούμε αυτά που θα πείτε εσείς, που εγώ τουλάχιστον –επειδή πιστεύω στη νέα γενιά- είμαι σίγουρη ότι θα μιλήσετε ζωντανά, ελεύθερα, με ειλικρίνεια.

Και εσείς θα έχετε μια εμπειρία φεύγοντας από τη σημερινή διαδικασία και της Δευτέρας, αλλά να είστε σίγουροι ότι και εμείς παίρνουμε πάρα πολλά απ' αυτή την εμπειρία, από το πώς βλέπουν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε όλοι, οι νέοι άνθρωποι, με τη δική τους σκέψη, τη δική τους λογική και τη δική τους αντιμετώπιση.

Αφού, λοιπόν, συγκεντρώθηκαν τα χαρτιά, ας διεξαχθεί η κλήρωση.

(Στο σημείο αυτό διεξάγεται η κλήρωση)

Ο πρώτος που κληρώθηκε είναι ο Έφηβος Βουλευτής Χάρης Χαλκιαδάκης. Από πού είστε, κύριε Χαλκιαδάκη;

ΧΑΡΗΣ ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ (Β΄ Πειραιά – Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Είμαι από τη Β΄ Περιφέρεια Πειραιώς και πιο συγκεκριμένα από τη Σαλαμίνα.

ΒΑΡΒΑΡΑ(ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής - Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Δεν θα πείτε επειδή η Αντιπρόεδρος είναι από τη Β΄ Πειραιά, έκανε κάτι και ο πρώτος που κληρώθηκε είναι ο κ. Χαλκιαδάκης Χάρης.

Το δεύτερο όνομα που κληρώθηκε είναι αυτό του κυρίου Παπακούλα Απόστολου. Από ποιο νομό είστε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΚΟΥΛΑΣ (Νομός Κιλκίς – Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Εγώ είμαι από το Νομό Κιλκίς.

ΒΑΡΒΑΡΑ(ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής - Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ελάτε και οι δύο στη θέση δίπλα από την Προεδρεύουσα. Είστε οι Αντιπρόεδροι της σημερινής συνεδρίασης.

Κατά τη διάρκεια που θα μιλάει ο συνάδελφός σας Εισηγητής, όποιος θέλει να μιλήσει μετά στο θέμα – υπενθυμίζω ότι ο χρόνος είναι τρία λεπτά μετά τον Εισηγητή, ο οποίος έχει έξι λεπτά- θα στείλει πάλι κάποιο χαρτί με το όνομα του εδώ στη Γραμματεία, για να σας βάλουμε στον κατάλογο.

Ξεκινάμε, λοιπόν, δίνοντας το λόγο στον Εισηγητή Έφηβο Βουλευτή Παναγιωτάκη Τρύφωνα από το Νομό Κοζάνης.

Ορίστε, κύριε Παναγιωτάκη, έχετε το λόγο.

ΤΡΥΦΩΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ (Νομός Κοζάνης - Εισηγητής): Αξιότιμη, κυρία Πρόεδρε, αξιότιμοι κύριοι Βουλευτές. Τον τελευταίο καιρό όλοι έχουμε επικεντρωθεί στην οικονομική κρίση που διέπει τη χώρα μας και ασχολούμαστε συνεχώς με τα υπερποσά που η χώρα μας δανείζεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και για το πώς θα τα επιστρέψουμε.

Με όλα αυτά, ξεχάσαμε τα προβλήματα του συστήματος υγείας που χρόνια τώρα πλήττουν τη χώρα μας. Τι γίνεται, λοιπόν; Πρέπει να πεθάνει κάποιος άνθρωπος εξαιτίας των προβλημάτων αυτών, για να τα θυμηθούμε;

Υπάρχουν τόσα πολλά αρνητικά στο σύστημα υγείας στα οποία πια κανείς δεν δίνει σημασία, αλλά ενδιαφέρεται μόνο εάν πάθει κάποιος τίποτα εξαιτίας τους. Μόνο τότε στρέφουν τα φώτα της δημοσιότητας. Εφημερίδες, περιοδικά, κανάλια προβάλλουν σαν σκάνδαλα τα λάθη του συστήματος υγείας, λες και δεν ήξεραν ότι τόσα χρόνια πάσχει το σύστημα υγείας της χώρας μας.

Δεν πρέπει να περιμένουμε κάποιο θλιβερό συμβάν για να ενδιαφερθούμε. Πρέπει να ενδιαφερθούμε τώρα.

Ένα από τα πολλά προβλήματα του συστήματος υγείας είναι ο χρηματισμός των γιατρών, τα γνωστά φακελάκια, τα οποία ζητούν τώρα πια ακόμα και για μία εξέταση.

Επίσης, τα περισσότερα νοσοκομεία έχουν πάρα πολλές ελλείψεις, όχι μόνο προσωπικού αλλά και εξοπλισμού. Επιπλέον, γίνονται προσλήψεις ατόμων σε κρίσιμες θέσεις, που δεν έχουν πάρα πολλά προσόντα, με αναξιοκρατικά μέσα.

Κάποιες φορές τα κτήρια που στεγάζονται τα δημόσια ιατρεία και νοσοκομεία έχουν πάρα πολλά προβλήματα. Έτσι κάποιες κλινικές στεγάζονται σε απαράδεκτα κτήρια δεκαετίας του '60, τα οποία είναι ετοιμόρροπα.

Παράλληλα στα νησιά, που είναι στις άγονες γραμμές και δεν έχουν κάποιο Κέντρο Υγείας, είναι δύσκολη η μεταφορά των αρρώστων στα Κέντρα Υγείας των άλλων νησιών.

Με μια μικρή ματιά βλέπουμε ότι τα προβλήματα είναι μεγάλα αλλά όχι άλυτα. Τα προβλήματα αυτά μπορούν να λυθούν και να έχουμε ένα υγιές σύστημα υγείας, αν συνεργαστούν μαζί η πολιτεία και οι πολίτες.

Επομένως, απαιτείται η επιλογή κατάλληλου προσωπικού στα νοσοκομεία και στα δημόσια ιατρεία με αξιολογημένα κριτήρια, η ανοικοδόμηση κλινικών σε απομακρυσμένα σημεία της Ελλάδας, στα οποία δεν υπάρχουν ή και η αναβάθμισή τους σε όσα υπάρχουν.

Ταυτόχρονα προέχει ο εφοδιασμός του ΕΚΑΒ με νέα σύγχρονα μέσα, έτσι ώστε να γίνεται πιο γρήγορα η παροχή των πρώτων βοηθειών. Επίσης, πρέπει να εμφυτευθεί στη σκέψη των μελλοντικών γιατρών -έτσι ώστε να μη χρηματίζονται- ότι η ιατρική είναι ένα λειτούργημα και όχι ένα κερδοφόρο μέσο, γιατί στη σημερινή εποχή δεν μπορούν να γίνουν αυξήσεις στους μισθούς τους.

Επιπλέον, χρήσιμο είναι να γίνει η αναβάθμιση των παλιών νοσοκομείων ή να χτιστούν καινούργια. Επίσης, το κράτος θα μπορούσε αντί να σπαταλάει χρήματα, να χρηματοδοτήσει τα νοσοκομεία, έτσι ώστε να δημιουργηθούν ερευνητικά κέντρα για την καταπολέμηση του καρκίνου και άλλων ανιάτων ασθενειών, καθώς και για την ίδρυση νέων εντατικών μονάδων οι οποίες θα είναι εξοπλισμένες με την τελευταία λέξη της τεχνολογίας, καθώς και τη δημιουργία Κέντρων Ψυχικής Υγείας.

Τέλος, συμπεραίνουμε ότι δεν πρέπει να αγνοούμε τα υπάρχοντα προβλήματα με την εμφάνιση νέων, αλλά να ασχοληθούμε με όλα εξίσου, γιατί εάν πολιτεία και πολίτες συνεργαστούμε και αφιερώσουμε έστω και λίγο χρόνο για όλα, μπορούμε να λύσουμε όλα τα προβλήματα.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΒΑΡΒΑΡΑ(ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής - Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Ευχαριστώ τον Έφηβο Βουλευτή κ. Παναγιωτάκη Τρύφωνα.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κ. Σιάγκρη Ραφαέλα από την Β΄ Περιφέρεια Αθηνών.

ΡΑΦΑΕΛΛΑ ΣΙΑΓΚΡΗ (Β΄ Αθήνας): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, η κλασική μορφή οικογένειας είναι μία θεσμοθετημένη βιο-κοινωνική μονάδα, που αποτελείται από δύο τουλάχιστον ενήλικα άτομα ετερόφυλα και μη συγγενικά εξ αίματος.

Σήμερα σε ορισμένα κράτη η οικογένεια έχει αρχίσει να περιλαμβάνει και σύνδεσμο ατόμων του ίδιου φύλου με τη θεσμοθέτηση του γάμου των ομοφυλοφίλων και υιοθεσίας τέκνων.

Σήμερα στην Ελλάδα, σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία, οι μητέρες που μεγαλώνουν μόνες τα παιδιά τους πλησιάζουν τις διακόσιες χιλιάδες, ενώ οι άνδρες μόνοι γονείς είναι πολύ λιγότεροι.

Η μονογονεϊκή οικογένεια ως κοινωνικό φαινόμενο δεν παρουσιάστηκε στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια. Στο παρελθόν, βέβαια, το φαινόμενο ήταν εξίσου συχνό, αλλά δεν υπήρχε η νομοθεσία που να την αναγνωρίζει.

Μία μονογονεϊκή οικογένεια κινδυνεύει και από τον κόσμο γύρω της, αλλά και από την ίδια. Αυτή η μορφή οικογένειας απειλείται από τον κοινωνικό αποκλεισμό και την κρατική αδιαφορία.

Ο κίνδυνος που προέρχεται από την ίδια είναι να ταυτιστεί το παιδί με το γονιό, να απομονωθούν σε ένα δικό τους κόσμο που οι ίδιοι θα τον έχουν πλάσει. Το παιδί σε αυτήν την κατάσταση αντιμετωπίζει πρόβλημα στην κοινωνικοποίησή του.

Στην Ευρωπαϊκή Ήπειρο παρατηρείται αύξηση του αριθμού των διαζυγίων, τα οποία σε ετήσια βάση στην Ευρώπη αντιστοιχούν στο μισό του αριθμού των γάμων. Κάτι αντίστοιχο έχουμε και στην Ελλάδα.

Η αύξηση αυτή έχει δημιουργήσει πολλά προβλήματα στον οικογενειακό ιστό. Τα παιδιά αντιμετωπίζουν ψυχολογικά προβλήματα και αίσθημα απόρριψης, ενώ η επιμέλεια στην πλειοψηφία της αναθέτεται στη μητέρα που καλείται μαζί με το ποσό της διατροφής να μεγαλώσει τα παιδιά της.

Όλα αυτά τα προβλήματα, όμως, μπορούν να αντιμετωπισθούν. Η πολιτεία οφείλει να προστατεύσει τις μονογονεϊκές οικογένειες, να δώσουν οικονομική, ψυχολογική υποστήριξη στα παιδιά που έχουν χάσει τον έναν από τους δυο γονείς, να τους δοθεί προτεραιότητα εισαγωγής σε κρατικά νηπιαγωγεία και σχολεία και να υπάρχει η δυνατότητα απασχόλησής τους από νταντάδες που να τα κάνουν χαρούμενα, έτσι ώστε να μπορεί ο γονιός να εργάζεται χωρίς να έχει το άγχος φροντίδας των παιδιών του όσο λείπει.

Πρέπει να έχει προτεραιότητα μία ανεργη μητέρα στην πρόσληψή της σε θέση του δημοσίου, έτσι ώστε να έχει ένα σταθερό μισθό για να ζήσει αυτή και το παιδί της και να δίνονται ένσημα για κάθε παιδί που φέρνει στον κόσμο. Επίσης, να δίνονται επιπλέον άδειες στο γονιό, που μεγαλώνει το παιδί.

Και εγώ, ως παιδί μονογονεϊκής οικογένειας, θεωρώ ότι πρώτα εμείς, ως παιδιά αυτών των οικογενειών, πρέπει να σταματήσουμε να αντιμετωπίζουμε τους εαυτούς μας με ρατσισμό, να μην κάνουμε χρήση και εκμετάλλευση του γεγονότος, έτσι ώστε να αναγκάσουμε και την κοινωνία να μας αντιμετωπίσει με κοινωνική φροντίδα και τα αρνητικά βιώματά μας να γίνουν προτερήματα, με σκοπό να καταθέσουμε τις εμπειρίες μας, για να μπορέσουμε να προσφέρουμε στις επόμενες γενιές τις βάσεις για μια πιο υγιή οικογένεια.

ΒΑΡΒΑΡΑ(ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής - Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Ευχαριστώ την Έφηβο Βουλευτή από τη Β΄ Αθήνας, κυρία Σιάγκρη Ραφαέλα.

Πρέπει να σας πω, επίσης, ότι το πρώτο κουδούνισμα που ακούτε, σημαίνει ότι υπάρχει ακόμα ένα λεπτό. Μη σας πιάνει άγχος. Υπάρχει μία άνεση. Μιλήσετε, λοιπόν, με άνεση και θα δούμε για το χρόνο. Εάν τον υπερβείτε, θα χτυπήσω εγώ το κουδούνι. Μην αγχώνεστε από το πρώτο κουδούνισμα.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, κ. Τζούνας Γεώργιος από το Νομό Κοζάνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΟΥΝΑΣ (Νομός Κοζάνης): Θεωρώ αδιανόητο νέα παιδιά να διαπραγματευόμαστε για το εάν όλοι οι άνθρωποι έχουν δικαίωμα στη ζωή. Το ζήτημα της νοσηλευτικής περίθαλψης, της όλης νοσηλευτικής οργάνωσης, είναι ζήτημα επιβίωσης, είναι ζήτημα ζωής και θανάτου.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι για την υγεία δεν μπορούν να υπάρχουν διακρίσεις ανάλογα με οικονομικές δυσκολίες ή ευκολίες. Το δικαίωμα για ολοκληρωμένη, δωρεάν –το τονίζω αυτό- περίθαλψη είναι καθολικό και αναφαίρετο.

Μόλις πήρα αυτό το χαρτί στα χέρια μου και με λύπη μου εντόπισα ότι η Επιτροπή μας προτείνει ιδιωτικοποίηση νοσοκομειακών μονάδων για δήθεν καλύτερη περίθαλψη. Εμένα αυτό προσωπικά με προσέβαλε.

Το ερώτημα που θέτω είναι: Για ποιούς θα είναι αυτή η καλύτερη περίθαλψη; Για το σύνολο του ελληνικού λαού ή για τους λίγους ευκατάστατους που σε όλα, μέσα στο σύνολο του συστήματος, δυστυχώς, έχουν τις καλύτερες παροχές;

Έχουν την οικονομική δυνατότητα να πληρώνουν και τα ιδιωτικά νοσοκομεία –δυστυχώς- και τις ιδιωτικές κλινικές. Αυτό για μένα –δεν ξέρω αν είναι και για εσάς το ίδιο- είναι ο ορισμός της κοινωνικής αδικίας. Σε κάθε ζήτημα τίθεται, είναι και εδώ και ίδιο.

Γι' αυτό, λοιπόν, όταν θα έλθει η ώρα να ψηφίσουμε, σας καλώ ανοιχτά να ταχθούμε, να τοποθετηθούμε ενάντια σε κάθε είδους αποκρατικοποίηση -στο θέμα μας στη συγκεκριμένη περίπτωση, στα νοσοκομεία- να δώσουμε ένα ηχηρό μήνυμα σε όλους αυτούς που θέλουν ένα λαό άρρωστο, ένα λαό μισοπεθαμένο.

Και για να έρθω λίγο στο δημόσιο σύστημα και στην οργάνωσή του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Έφηβου Βουλευτή)

Τελειώνω.

Διάβασα τις προτάσεις της Επιτροπής και για τα υπόλοιπα. Λέει εδώ να δημιουργηθούν ιδρύματα περίθαλψης αστέγων και απόρων ή νοσοκομειακές μονάδες ή υπερσύγχρονα διαγνωστικά κέντρα κ.λπ.

Όλα αυτά είναι ωραία λόγια, ωραία πράγματα, αλλά, ξέρετε πώς τα παραλληλίζω; Φανταστείτε ότι έχουμε ένα σπίτι –έτσι το σκέφτηκα- σάπιο, με σάπια θεμέλια, παμπάλαιο και είναι να προτείνουμε τώρα εμείς πώς θα το κάνουμε καινούριο από την αρχή. Και προτείνουμε αυτά εδώ. Ο ένας λέει να το βάψουμε, ο άλλος λέει να αλλάξουμε παράθυρα. Υπάρχουν και μερικοί εδώ πέρα που λένε να χτίσουμε έναν επιπλέον όροφο. Είναι δυνατόν να γίνει έτσι η δουλειά;

Πρέπει να πάρουμε την απόφαση να το γκρεμίσουμε από την αρχή, να υπάρξει πλήρης αναδιοργάνωση, ώστε να έχουμε την υγεία μας, όπως μας αξίζει.

Ευχαριστώ πολύ. Σκεφθείτε τα.

ΒΑΡΒΑΡΑ(ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής - Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον Έφηβο Βουλευτή από το νομό Κοζάνης για τον προβληματισμό και τις σκέψεις που κατέθεσε.

Δίνουμε το λόγο στον Έφηβο Βουλευτή Δανιήλ Σουριανό από το νομό Κέρκυρας.

ΔΑΝΙΗΛ ΣΟΥΡΙΑΝΟΣ (Νομός Κέρκυρας): Γεια σας, κατ' αρχήν.

Εγώ ασχολήθηκα με την οικογένεια. Ο πρωτογενής φορέας κοινωνικοποίησης των παιδιών είναι η οικογένεια. Είναι γνωστός ο ρόλος των γονέων. Θα πρέπει να προστατεύουν, να διαπαιδαγωγούν και να γεμίζουν τα παιδιά με εφόδια, εφόδια όπως η αγάπη, οι αξίες. Θα πρέπει να τα προωθούν σε υψηλούς στόχους που θέτουν. Όμως, αυτοί οι στόχοι να έχουν εφικτή μία επιτυχία.

Δυστυχώς, η οικονομική κρίση τα τελευταία χρόνια έχει επηρεάσει αρκετά και την Ελλάδα. Ως αποτέλεσμα, οι γονείς δουλεύουν περισσότερο για να καλύψουν κάποιες οικονομικές ανάγκες που τυχόν να έχουν και παραμελούν περισσότερο τα παιδιά.

Είναι συχνό το φαινόμενο ότι αφήνουν τα παιδιά το πρωί στο σχολείο, σαν ένα μέσο απασχόλησης κι επιστρέφουν να τα πάρουν το μεσημέρι, όταν τελειώσουν από τη δουλειά. Όμως, το σχολείο δεν είναι ένα μέσο απασχόλησης, είναι ένα μέσο, το οποίο συντελεί στην ανάπτυξη και την καλλιέργεια της προσωπικότητας των παιδιών.

Γι' αυτό το λόγο, θα πρέπει να υπάρξει ένας διάυλος επικοινωνίας ανάμεσα στους γονείς και τους εκπαιδευτικούς, ο οποίος μπορεί να επιτευχθεί μέσα από σεμινάρια, διαλέξεις, ομιλίες, εκδηλώσεις, εκδρομές, στις οποίες να συμμετέχουν τόσο οι γονείς, όσο και οι εκπαιδευτικοί. Έτσι θα γίνει όσο το δυνατόν καλύτερη η συνεργασία, διότι αυτό αναφέρεται όχι μόνο στους σημερινούς μαθητές, αλλά στους αυριανούς πολίτες, οι οποίοι έχουν το μέλλον της χώρας μας στα χέρια τους.

Ακούσαμε προ ημερών ότι θα υπάρξουν κάποιες καινούριες μεταρρυθμίσεις στο σύστημα της εκπαίδευσης για τα παιδιά που θα μπουν την επόμενη χρονιά στην Α΄ τάξη του Λυκείου.

Αναρωτιέμαι αν σε αυτές τις καινούριες μεταρρυθμίσεις υπάρχει κάποιος διάυλος επικοινωνίας, ώστε να υπάρχει επικοινωνία ανάμεσα και στους γονείς και στους εκπαιδευτικούς, ώστε να υπάρχει και καλύτερη πρόοδος των μαθητών, διότι το σχολείο θα πρέπει να βρει ξανά το χαμένο ρόλο του και να αποκτήσει πάλι εκείνο το κύρος που ξέραμε όλοι και βλέπουμε. Διότι δεν είναι απλά ένα διαμεσολαβητικό στάδιο ανάμεσα στην πρωτοβάθμια και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αλλά είναι κάτι το οποίο πρέπει να υπάρχει και είναι δείγμα πολιτισμού.

Ευχαριστώ.

ΒΑΡΒΑΡΑ(ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής - Προεδρεύουσα της Επιτροπής):Κι εγώ σας ευχαριστώ. Ήσασταν πάρα πολύ σύντομος και περιεκτικός.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, κ. Σταθόπουλος Ραφαήλ από το νομό Αργολίδας.

ΡΑΦΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Αργολίδας): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, συγκεντρωθήκαμε σήμερα στην Αίθουσα αυτή για να θέσουμε επί τάπητος φλέγοντα ζητήματα, όπως είναι αυτό της οικογένειας.

Αρχικά, πολλές είναι σήμερα οι μονογονεϊκές οικογένειες, οι οποίες προκύπτουν κατά κύριο λόγο από την αύξηση των διαζυγίων στη χώρα μας. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν είναι η κοινωνική εχθρότητα και η κρατική αδιαφορία. Γυναίκες που μεγαλώνουν μόνες τους τα παιδιά τους δέχονται τα πυρά από τις μεγαλύτερες μερίδες του κοινωνικού συνόλου.

Ακόμα, πολλά παιδιά, προερχόμενα από τέτοιου τύπου οικογένειες, ακολουθούν μία σκοτεινή οδό, αυτή των ναρκωτικών. Είναι κι αυτό, όμως, απότοκος της αναλγησίας, την οποία βιώνουν οι νέοι στην εποχή μας.

Ωστόσο, η κοινωνία και ιδιαίτερα το κράτος μπορούν και οφείλουν –το τονίζω- να ενισχύουν οικονομικά και ψυχολογικά τέτοιου τύπου οικογένειες. Το γεγονός αυτό θα έχει ως συνέπεια, εκτός από την αντιμετώπιση πληθώρας σημαντικών προβλημάτων, την αντίσταση απέναντι στη μάστιγα των ναρκωτικών.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, θα οδηγηθούμε στη δημιουργία ισορροπημένων οικογενειών, τέτοιων που θα ανταποκρίνονται στην ουσία του όρου «οικογένεια».

Ας ελπίσουμε, λοιπόν, ότι εξερχόμενοι από αυτήν την Αίθουσα, όλοι μας θα έχουμε αποκτήσει μία διαφορετική, πιο υπεύθυνη στάση για το ζήτημα της οικογενειακής κρίσης, η οποία, προφανώς, αποτελεί ένα εμπόδιο για τη γενικότερη κοινωνική ανάπτυξη και συνοχή.

Σας ευχαριστώ πολύ για το χρόνο που μου διαθέσατε.

ΧΑΡΗΣ ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ (Β΄ Πειραιά - Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον Έφηβο Βουλευτή Σταθόπουλο Ραφαήλ.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Πέτρου.

ΙΩΑΝΝΑ ΠΕΤΡΟΥ (Νομός Αχαΐας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε και Έφηβοι Βουλευτές, εγώ έχω ασχοληθεί με την υγεία και τα νοσοκομεία.

Είναι γεγονός ότι η νοσοκομειακή υγεία νοσεί. Η χρόνια έλλειψη πόρων, κυρίως οικονομικής και υλικής στήριξης, έχει οδηγήσει στην έλλειψη εξοπλισμού των απαραίτητων ιατροφαρμακευτικών προϊόντων στα νοσοκομεία.

Κατά καιρούς, έχουμε παρατηρήσει πως τα νοσοκομεία της περιφέρειας υστερούν σε φάρμακα, σε ιατρικό προσωπικό, καθώς και σε ασθενοφόρα. Πολλές φορές έχουν καλέσει ασθενείς σε Κέντρο Υγείας ασθενοφόρα και επειδή εκείνη τη στιγμή δεν διαθέτουν, οι ασθενείς μπορεί να νοσήσουν χειρότερα, καθώς αναμένουν ένα από αυτά να τους παραλάβει. Οπότε, θεωρώ κι αναγκαία την αναβάθμιση των περιφερειακών νοσοκομείων.

Επιπρόσθετα, θεωρώ πως οι ιατροί, καθώς και τα ανώτερα όργανα των νοσοκομειακών μονάδων υγείας, όπως οι διευθυντές, δεν προσλαμβάνονται ορθά, αλλά τις περισσότερες φορές η πρόσληψή τους γίνεται είτε λόγω συγγενείας, είτε λόγω υποχρεώσεων. Γι' αυτό, λοιπόν, προτείνω η πρόσληψη αυτών να γίνεται με κριτήριο τα προσόντα τους, τα οποία φυσικά συνιστούν τις κατάλληλες γνώσεις, αναπτυγμένη επικοινωνιακή δυνατότητα, καλή ψυχосύνθεση, καλλιεργημένο πνεύμα και ήθος και φυσικά, να είναι καλοί άνθρωποι, πέραν του να είναι καλοί στη δουλειά τους. Δεν πιστεύω πως αυτοί που κλείνονται σε ένα γραφείο, περιμένοντας τους υπαλλήλους τους για να ενημερωθούν για το τι συμβαίνει στο νοσοκομείο ή κάποια έντυπα που να φανερώνουν απλώς διαδικασίες, φέρονται σωστά.

Επίσης, το προσωπικό των νοσοκομειακών Κέντρων Υγείας θα ήταν καλό να συμπεριφέρεται καλύτερα και πιο ανθρώπινα στους ασθενείς.

Και βέβαια, βρίσκω ορθό το συλλογισμό της συνεχούς επιμόρφωσης αυτών. Το πρότυπο ενός διοικητικού στελέχους για μένα είναι ένα αξιόλογο άτομο που ενδιαφέρεται για τον κάθε ασθενή του κι έρχεται σε επαφή μαζί του, καθώς τους έχει όλους ισάξιους και δεν ξεχωρίζει τον ένα από τον άλλον.

Δυστυχώς, πολλές είναι οι φορές που ακούμε από τον Τύπο, καθώς και από συγγενικά ή φιλικά μας πρόσωπα να συμβαίνει το αντίθετο. Είναι μεγάλος ο αριθμός των ιατρών που χρηματίζονται για να δώσουν λίγη περισσότερη προσοχή στους ασθενείς τους και φυσικά, για να τους βολέψουν όσο καλύτερα μπορούν. Πραγματικά, αυτό το φαινόμενο είναι συγκλονιστικό.

Ακόμη, θα ήθελα να αναφέρω πως τα παιδιά με ειδικές ανάγκες είναι παραγκωνισμένα από το υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο κι αποτελούν σχεδόν πάντα το επίκεντρο της προσοχής. Γι' αυτό, προτείνω τη δημιουργία σχολείων για παιδιά που αντιμετωπίζουν χρόνια και σοβαρά προβλήματα υγείας στα κέντρα νοσοκομειακής περίθαλψης σαφώς και στην επαρχία.

Μιλώντας για σχολεία, θα ήθελα να τονίσω πως οι εκπαιδευτικοί είναι αυτοί που βοηθούν στην καλλιέργεια της συνεργασίας, της γνώσης των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων, του διαλόγου και έτσι, συντελούν στην κοινωνικοποίηση των μαθητών.

Επίσης, θα έπρεπε αυτοί να ενημερώνουν τους μαθητές για τις μεταμοσχεύσεις, τις δωρεές οργάνων, τις αιμοδοσίες, αλλά και να προσπαθούν να κάνουν τους μαθητές τους να καταλάβουν πως το γεγονός ότι κάποια παιδιά είναι διαφορετικά από αυτούς δεν σημαίνει ότι είναι χειρότερα ή καλύτερά τους, μόνο ισάξια.

Απαραίτητο κρίνω και το διορισμό ψυχολόγων και διατροφολόγων στα σχολεία, με στόχο την αποφυγή πνευματικών νόσων και παχυσαρκίας ή ανορεξίας, αντίστοιχα.

Μία άλλη εξίσου καλή ιδέα είναι και η εξέταση των μαθητών σε ιατρικό επίπεδο, έστω μία φορά κατά τη σχολική χρονιά.

Ανάμεσα σε όλα τα άλλα, το κράτος καταβάλει μεγάλες προσπάθειες για να αυξηθούν τα έσοδά του. Έτσι, θα μπορούσε να ιδρύσει ιδρύματα για άτομα με συγκεκριμένες ασθένειες και όχι ιδρύματα με ανάμεικτες νόσους, έτσι ώστε να υπάρχει η κατάλληλη εξυπηρέτηση και ειδικευμένη γνώση για τη νόσο. Και βέβαια, θα ήταν πιο εύκολη η θεραπεία αυτής. Σαφώς και η σωστή εποπτεία θα έκανε πιο εύκολες τις καταστάσεις.

Σας ευχαριστώ πολύ για το χρόνο σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΚΟΥΛΑΣ (Νομός Κιλκίς - Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ την Έφηβο Βουλευτή Πέτρου Ιωάννα. Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Χαλκιάδακης Χάρης.

ΧΑΡΗΣ ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ (Β΄ Πειραιά – Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, καλημέρα κι από μένα. Ονομάζομαι Χάρης Χαλκιαδάκης κι είμαι μαθητής στο γενικό Λύκειο Αμπελακίων Σαλαμίνας. Θα αναφερθώ στα επόμενα τρία λεπτά που πρόκειται να μιλήσω σε ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα των ημερών μας, στο πρόβλημα της υγείας, της ιατρικής περίθαλψης των νοσοκομείων.

Ξεκινώντας, θέλω να αναφέρω και να καταγγείλω -τώρα που μου δίνεται η ευκαιρία- ότι στον τόπο που μένω, στη Σαλαμίνα, ένα νησί μια ανάσα από τη Αθήνα, με μόνιμους κατοίκους περίπου εβδομήντα χιλιάδες, υπάρχει μόνον ένα Κέντρο Υγείας, το οποίο τους τελευταίους έξι μήνες ουσιαστικά δεν λειτουργεί, λόγω ελλείψεως γιατρών, εξοπλισμού και νοσοκομειακού υλικού.

Αυτό είναι ένα δείγμα του επιπέδου της ιατρικής περίθαλψης που υπάρχει σε όλες τις περιοχές της Ελλάδας, εκτός των αστικών κέντρων. Στα αστικά κέντρα, βέβαια, υπάρχουν τα μεγάλα νοσοκομεία. Όμως και εκεί η κατάσταση δεν είναι αυτή που ταιριάζει σε πολιτισμένο τόπο: Έλλειψη κρεβατιών, ράντζα στους διαδρόμους, τα λεγόμενα «φακελάκια» και η χαμηλού επιπέδου περίθαλψη έχουν καταντήσει την υγεία από πρωτεύον αγαθό σε χλεύη.

Δεν είναι δυνατόν ο άρρωστος, όταν, μάλιστα, κινδυνεύει η ζωή του, να πρέπει να μετρά τις οικονομίες του, να ψάχνει γνωστούς και μέσον για να γίνει καλά και από την άλλη μεριά, να μας βομβαρδίζουν τα δελτία ειδήσεων με αναφορές σε γιατρούς του ΕΣΥ, που βρίσκονται με καταθέσεις εκατομμυρίων ευρώ σε τράπεζες της Ελλάδος και του εξωτερικού.

Πρέπει η πολιτεία να αντιμετωπίσει την υγεία σαν αγαθό και όχι σαν χάρη προς φουκαράδες. Και βέβαια, πρέπει όλοι αυτοί που εμπλέκονται στο χώρο της υγείας -γιατροί, νοσηλευτικό προσωπικό κ.λπ.- να καταλάβουν ότι δεν είναι έμποροι και δεν πωλούν εξυπηρέτηση, αλλά επέλεξαν να προσφέρουν στον συνάνθρωπό τους.

Τελειώνοντας, θέλω να τονίσω ότι είναι ντροπή για τον λαό μας να έχει καταντήσει η υγεία χώρος εμπορίου και παραεμπορίου, μίζας, ίντριγκας και δολοπλοκίας.

Απαιτούμε, λοιπόν, από αυτούς που έχουν την ευθύνη αυτού του τόπου να διώξουν τη σαπίλα και τη βρωμιά από το χώρο της υγείας για να αναπνέουν καθαρό αέρα άρρωστοι και μη.

Ευχαριστώ για το χρόνο σας.

ΒΑΡΒΑΡΑ(ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής - Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Και εμείς ευχαριστούμε.

Πριν δώσω το λόγο για να συνεχίσει ο συμπροεδρεύων συνάδελφός σας Έφηβος Βουλευτής Παπακούλας Απόστολος, θα ήθελα να σας ενημερώσω, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, ότι αυτή τη στιγμή παρακολουθούν την συνεδρίαση της Επιτροπής μας ο Πρόεδρος του Ιδρύματος της Βουλής κ. Ευάγγελος Χρυσός και ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής κ. Παπαϊωάννου Αθανάσιος.

Τους καλωσορίζουμε και τους ευχαριστούμε για την παρουσία τους.

Συνεχίζει ο συμπροεδρεύων κ. Απόστολος Παπακούλας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΚΟΥΛΑΣ (Νομός Κιλκίς - Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον Έφηβο Βουλευτή Χάρη Χαλκιαδάκη.

Η Έφηβος Βουλευτής Τζορέλα Λαμπρινή έχει τώρα το λόγο.

ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΤΖΟΡΕΛΑ (Νομός Ιωαννίνων): Αγαπητοί συνάδελφοι, ως μέλος της «Βουλής των Εφήβων», θα ήθελα να επικεντρωθώ στο Περιφερειακό Σύστημα Υγείας και ιδίως στα Κέντρα Υγείας που βρίσκονται σε περιοχές της νησιωτικής και ηπειρωτικής Ελλάδας και αντιμετωπίζουν καθημερινά την εγκατάλειψη και την αδιαφορία. Από τη στιγμή της ίδρυσής τους δεν έχουν λάβει την απαραίτητη κρατική μέριμνα για την εύρυθμη λειτουργία τους.

Συγκεκριμένα, σοβαρότατες είναι οι ελλείψεις σε ιατρικό-νοσηλευτικό προσωπικό και σε ιατροφαρμακευτικό εξοπλισμό. Απουσιάζουν βασικά είδη νοσοκομειακής περίθαλψης, όπως επίσης και ειδικότητες γιατρών. Αναλογιστείτε ένα Κέντρο Υγείας χωρίς παθολόγο, χωρίς καρδιολόγο, χωρίς ορθοπαιδικό.

Επιπλέον, καλύπτουν την πρωτοβάθμια φροντίδα και ο ρόλος τους είναι μόνο διακομιστικός. Ωστόσο, σημαντική ανεπάρκεια εμφανίζεται τόσο στα ασθενοφόρα όσο και στους οδηγούς. Ενδεικτικό παράδειγμα αυτής της κατάστασης συνιστά το περιστατικό που συνέβη στις 29 Αυγούστου, μιας εγκύου τουρίστριας από τη Σουηδία, η οποία δεν μπορούσε να γεννήσει, διότι το Κέντρο Υγείας της Καρπάθου δεν διέθετε τον βασικό εξοπλισμό, αλλά ούτε γυναικολόγο. Τελικά, η ιστορία είχε αίσιο τέλος, με τη συνδρομή ενός ιδιώτη γιατρού που βρισκόταν στο νησί για διακοπές.

Οφείλω να επισημάνω την ταλαιπωρία που υφίστανται οι ηλικιωμένοι που κατοικούν στις απομακρυσμένες περιοχές, οι οποίοι έχουν ανάγκη από συχνή ιατρική παρακολούθηση, ενώ αρκετοί από αυτούς αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τον τόπο διαμονής τους και να καταφύγουν σε κάποια πόλη με οργανωμένο νοσοκομείο.

Πού είναι το κράτος πρόνοιας που υπόσχονται; Οι κάτοικοι των περιοχών αυτών αισθάνονται διαρκώς ανασφάλεια.

Απαιτείται, επομένως, η λήψη άμεσων, ριζοσπαστικών μέτρων από την Κυβέρνηση, η ριζική αναδιοργάνωση του συστήματος υγείας και των Κέντρων Υγείας. Πρέπει να παρέχονται ισχυρά κίνητρα σε γιατρούς και νοσηλευτές, ώστε οι μονάδες υγείας να στελεχωθούν με μόνιμο και πλήρες προσωπικό. Για παράδειγμα, αύξηση μισθού από τον πρώτο χρόνο παραμονής σε παραμεθόριες περιοχές, δυνατότητα ταχύτερης επαγγελματικής εξέλιξης ή πρόωρης συνταξιοδότησης.

Πρέπει να προβληθεί ακόμη η πρόσληψη αγροτικών γιατρών, οι οποίοι θα επισκέπτονται συχνά χωριά και περιοχές γύρω από το Κέντρο Υγείας. Απαιτείται η παροχή κονδυλίων για την κάλυψη των αναγκών σε φαρμακευτικό και υγειονομικό υλικό, όπως επίσης και σε τεχνικό εξοπλισμό. Ζητούμενο είναι τα Κέντρα Υγείας να κρατούν εκεί τον ασθενή και να μην παίζουν το ρόλο του διακομιστή προς τα νοσοκομεία αστικών κέντρων.

Η τεχνολογία ακόμη μπορεί να σταθεί αρωγός σε αυτή την προσπάθεια με τα προγράμματα τηλεϊατρικής. Παράλληλα, σε αρκετές περιοχές είναι αναγκαία η βελτίωση των κτιριακών υποδομών.

Ολοκληρώνοντας την παρέμβασή μου, θα ήθελα να τονίσω πως τα Κέντρα Υγείας εξομαλύνουν την αδικία της προσβασιμότητας του πολίτη στο σύστημα υγείας και πως η οργάνωσή τους θέτει τις βάσεις για την ανάπτυξη των απομακρυσμένων περιοχών.

Ελπίζω πως οι αρμόδιοι φορείς θα επιδείξουν τη δέουσα στάση, ώστε η κατάσταση αυτή να βελτιωθεί.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΒΑΡΒΑΡΑ(ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής - Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Και εμείς ευχαριστούμε την Έφηβο Βουλευτή από το Νομό Ιωαννίνων, κυρία Τζορέλα Λαμπρινή.

Θα ήθελα να σας ενημερώσω ακόμη ότι μαζί μας παρευρίσκεται και η Β΄ Πρόεδρος της σημερινής διαδικασίας, η συνάδελφος Πέμη Ζούνη, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στην Α΄ Αθήνας.

Το λόγο έχει τώρα ο Έφηβος Βουλευτής από το Νομό Κιλκίς, Παπακούλας Απόστολος, ο οποίος είναι, επίσης, συμπροεδρεύων της Επιτροπής μας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΚΟΥΛΑΣ (Νομός Κιλκίς – Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, με αφορμή το λόγο μιας προηγούμενης Εφήβου Βουλευτή, η οποία ανέφερε τις έννοιες του ανθρωπισμού στο σύστημα υγείας, θα ήθελα να συμφωνήσω, αλλά θέτω και τον εξής δικό μου προβληματισμό: Θεωρείτε ότι ο γιατρός, ένας επιστήμονας που δεν δουλεύει έως τα τριάντα του, ο οποίος σπουδάζει, έχει αφιερώσει τη ζωή του στο έργο του, αμείβεται σωστά; Το θέτω αυτό το ερώτημα, διότι για μένα ο μισθός του γιατρού ακόμη είναι μηδαμινός. Μπορεί μεν να επιτελεί έργο κοινωνικό -το δέχομαι- πρέπει, όμως, να αμείβεται για τις υπηρεσίες του σωστά.

Θεωρώ ότι αν η κοινωνία, το κράτος έδινε ορισμένα κίνητρα, οικονομικά -ίσως;- αλλά και σε άλλα επίπεδα στους γιατρούς, τότε η Ελλάδα θα μπορούσε να είχε «εκμεταλλευθεί» και τα ίδια της τα παιδιά, με την καλή έννοια. Δηλαδή, δεν είναι δυνατόν αριστεύσαντες -μέλη, γιατροί, νοσηλευτές- σε όλα τα επίπεδα της νοσοκομειακής περίθαλψης να φεύγουν στο εξωτερικό, επειδή εκεί τους δίνονται περισσότερες ευκαιρίες, επειδή εκεί αμείβονται καλύτερα, επειδή εκεί αξιοποιούνται σωστότερα.

Πρέπει η Ελλάδα να χρησιμοποιήσει και να εκμεταλλευθεί -πάντα με τον καλό τρόπο- τα παιδιά της. Είναι αναγκαίο, γι' αυτό και πιστεύω ότι στους αριστεύσαντες και όχι μόνο απόφοιτους -συγκεκριμένα στο σύστημα υγείας- της Ιατρικής, πρέπει να δοθούν οικονομικά κίνητρα.

Επίσης, θα ήθελα να πω και κάτι ακόμα πολύ μικρό και να κλείσω. Σαν πρόταση, στην Επιτροπή σήμερα, δόθηκε η εξής: Η επιλογή προσωπικού στο Εθνικό Σύστημα Υγείας με αξιοκρατικά κριτήρια. Είναι απαραίτητο αυτά τα κριτήρια πρόσληψης να είναι αξιοκρατικά. Οι γιατροί δεν παίζουν, οι γιατροί μάς βοηθούν να επιβιώσουμε, να ζήσουμε, βελτιώνουν τον τρόπο ζωής μας, την υγεία μας.

Κάτι που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια είναι ότι μαθητές, οι οποίοι δεν καταφέρνουν να επιτύχουν και να περάσουν στην Ιατρική Σχολή, σε κάποιο πανεπιστήμιο στην Ελλάδα, καταφεύγουν στο εξωτερικό, σε πανεπιστήμια -δεν θα έλεγα κατώτερα ή ανώτερα, θα τα θεωρήσω του ίδιου βεληνεκούς με τα δικά μας- και επιστρέφουν στην Ελλάδα χωρίς να δώσουν κάποιες εξετάσεις, οι οποίες θα αποδεικνύουν την επάρκεια των γνώσεών τους.

Επομένως, θεωρώ ότι είναι απαραίτητο να υπάρχουν εξετάσεις κατά την είσοδο των γιατρών που σπουδάζουν στο εξωτερικό. Δεν είναι δυνατόν Έλληνες να σπουδάζουν στην Ελλάδα, να περνούν πολλά χρόνια της ζωής τους εδώ και στο τέλος, πάλι κάποια άλλα άτομα, οι οποίοι μπορεί να είναι εξίσου οι καλύτεροι επιστήμονες, να έρχονται εδώ χωρίς να δίνουν κάποιες εξετάσεις.

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

ΒΑΡΒΑΡΑ(ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής - Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Και εμείς ευχαριστούμε τον Έφηβο Βουλευτή Παπακούλα Απόστολο από το Νομό Κιλκίς.

Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι στα ερωτήματα που έβαλε ο συνάδελφός σας μπορεί ο Έφηβος ή η Έφηβος Βουλευτής που είχε προηγούμενα τοποθετηθεί, να ζητήσει να δευτερολογήσει, αφού ολοκληρωθεί ο κατάλογος των ομιλητών και να απαντήσει, εάν θέλει φυσικά. Το ίδιο μπορεί να κάνει και ο Εισηγητής.

Συνεχίζουμε, δίνοντας το λόγο στην Έφηβο Βουλευτή Μπασαντή Δανάη από το Νομό Αττικής.

ΔΑΝΑΗ ΜΠΑΣΑΝΤΗ (Νομός Αττικής): Ευχαριστώ.

Ένα από τα βασικότερα θέματα για την ποιότητα της ζωής μας σαν πολίτες είναι να μπορούμε να βασιστούμε στο κρατικό σύστημα υγείας. Δυστυχώς, όμως, στη χώρα μας το νοσηλευτικό σύστημα νοσεί, έτσι ώστε να ευχόμαστε να μη χρειαστούμε τη βοήθειά του. Αυτό το λέω όχι μόνο σαν μια κοινή διαπίστωση, αλλά και από προσωπική κακή εμπειρία.

Διαπιστώνοντας, λοιπόν, πως ό,τι παρατήρησα χαρακτηρίζει την κατάσταση στα περισσότερα δημόσια νοσοκομεία, θα προσπαθήσω να πιάσω την άκρη του νήματος.

Παρ' όλα όσα ακούγονται και λέγονται πως η έλλειψη χρημάτων είναι το βασικό αίτιο όλων των προβλημάτων στον τομέα της υγείας, μεγάλο μέρος της ευθύνης αναλογείται και στην κακή νοσοτροπία του νοσηλευτικού προσωπικού και στην κακή αντιμετώπιση του ασθενή. Κυριαρχεί η δημοσιούπλληλική αντίληψη στη συμπεριφορά του προσωπικού, με χαρακτηριστικά γνωρίσματα την ευθυνοφοβία, τη φυγοπονία -που τη

λέμε και «λούφα»- τη σπατάλη του νοσηλευτικού υλικού, την έλλειψη συνεργασίας μεταξύ τους, αλλά και την κακή αντιμετώπιση των ασθενών που φθάνει από την αδιαφορία ως την πελατειακή σχέση.

Τα συνδικαλιστικά δικαιώματα του προσωπικού φαίνεται να συγκρούονται και να μπαίνουν πάνω από τα ανθρώπινα δικαιώματα και απ' αυτό ακόμα το δικαίωμα της ζωής. Ο ασθενής δεν αντιμετωπίζεται σαν ξεχωριστή οντότητα από τους γιατρούς, αλλά σαν μία περιπτώσιολογία της ασθένειας μέσα από όρους στατιστικής.

Παρ' όλη την αυξημένη σημασία που αντιλαμβανόμαστε πως έχει το περιβάλλον στην ψυχολογία του ασθενούς και στην κατάσταση της υγείας του, στα δημόσια νοσοκομεία αυτό είναι ένα ανύπαρκτο θέμα. Ίσως θα πρέπει, λοιπόν, να τραβηχτεί μία καθαρή γραμμή στη μέχρι τώρα πολιτική αντιμετώπισης των θεμάτων υγείας. Πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας κατ' αρχήν από τα μέσα στην ουσία, δηλαδή στο τι αποτελεί για μας μεγαλύτερη αξία και όχι στο πόσο κοστίζει. Για να έχουμε καλύτερες νοσηλευτικές υπηρεσίες, ίσως θα χρειάζεται διαρκής εκπαίδευση όλου του προσωπικού, κατώτερου και ανώτερου, ώστε να προσεγγίσει τον ασθενή σαν άνθρωπο και όχι σαν στατιστικό νούμερο.

Αντί να οχυρώνεται ο καθένας πίσω από τη θέση του, να ξέρει πως μπορεί και να μετακινηθεί σε μία λογική διαρκούς ανακατάταξης με αξιολογικά κριτήρια και ανάλογα με την προσφορά του. Όλοι ζητάμε αζιοκρατία, αλλά όχι για τον εαυτό μας.

Κλείνοντας, θα παρατηρήσω πως τα όσα επεσήμανα έχουν να κάνουν και με το γενικότερο σύστημα παιδείας και αξιών της κοινωνίας μας που πρέπει να ξεκαθαρίσει πως η ιατρική είναι λειτουργημά και όχι επάγγελμα. Ο καθένας μας πρέπει να μάθει να σκέφτεται όχι μόνο τι θα πάρει, αλλά και τι θα προσφέρει.

Ευχαριστώ.

ΒΑΡΒΑΡΑ(ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής - Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Κι εμείς ευχαριστούμε την Έφηβο Βουλευτή Μπασαντή Δανάη και για τους προβληματισμούς που κατέθεσε.

Θα μου επιτρέψετε μόνο να προσθέσω ότι το θέμα της υγείας είναι δημόσιο αγαθό και όχι εμπόρευμα, συμφωνώντας και με όλους τους άλλους προβληματισμούς σας.

Συνεχίζουμε δίνοντας το λόγο στον Έφηβο Βουλευτή Μπούτα Γκέκα Ελευθέριο από τη Β΄ Αθηνών.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Κυρία Πρόεδρε, Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να επισημάνω ότι θα θέσω λίγο τον αντίλογο τώρα, επειδή τυχαίνει να θέλω να σπουδάσω και εγώ ιατρική και έχω κάνει πρακτική σε νοσοκομείο, επειδή θέλω να σπουδάσω στο εξωτερικό και έχω δει την κατάσταση των νοσοκομείων από κοντά.

Δεν μπορώ να πω ότι φταίνε οι γιατροί. Έχουμε εξαιρετικούς γιατρούς στα νοσοκομεία, αλλά από τη στιγμή που βγαίνουν νόμοι –τώρα πρόσφατα κιόλας- όπως το να μειωθούν οι εφημερίες, επειδή οι επιπλέον δεν θα πληρώνονται, λογικό είναι να έχουμε τέτοια αντιμετώπιση. Και όταν εγώ θα πάω μία μέρα που θα εφημερεύει το νοσοκομείο και δεν θα βρω κανέναν, θα κατηγορήσω τους γιατρούς. Όμως, δεν φταίνε εκείνοι. Το θέμα είναι πως όταν λένε για ένα Τμήμα Θώρακος ή για μία Παθολογική, η οποία σ' ένα μεγάλο νοσοκομείο θέλει δέκα ειδικευόμενους και έναν Επιμελητή και είναι εξαιρετικά μεγάλο το ποσό, είναι αδιανόητο να θέτουν επτά εφημερίες στον κάθε άνθρωπο. Δεν μπορεί να βγει πρόγραμμα και μετά κατηγορούμε τους ίδιους τους γιατρούς.

Επίσης, θέλω να επισημάνω ότι δεν υπάρχει υλικό ή εργαλεία, όταν είναι κάποιος σε Τμήμα Θώρακος, κάτι που είναι βασικό. Δεν μπορεί να πηγαίνει σε πνευμονολόγους και να μπλέκει μ' ολόκληρη τη γραφειοκρατία, τη γνωστή, που φαντάζομαι πως όλοι ξέρουμε και την έχουμε ζήσει, ώστε να κάνει μία εξέταση. Με τα μηχανήματα, οι ακτινογραφίες βγαίνουν άσπρες, χωρίς να τις καταλαβαίνουμε και αναγκαζόμαστε να τραβάμε και δευτέρες και τρίτες.

Επίσης, θέλω στα χειρουργεία, πολλές φορές δεν υπάρχουν υλικά –όπως διπολικό- τα οποία τα ψάχνουμε. Δεν υπάρχει υλικό γενικά, δεν μας δίνουν από το Υπουργείο.

Θα ήθελα, επίσης, να πω ότι αυτοί οι οποίοι σπουδάζουν στο εξωτερικό, με το που έρχονται εδώ πέρα κάνουν μία ειδικότητα. Και αυτή η ειδικότητα περιλαμβάνει και μάθηση και εξετάσεις, οι οποίες ήδη υπάρχουν και είναι πολύ καλού επιπέδου. Κατά τη διάρκεια, λοιπόν, ανάλογα με την ειδικότητα –για παράδειγμα, για μία καρδιοχειρουργική θέλει τέσσερα χρόνια- υπάρχει μάθηση, εξετάσεις και υπάρχουν επίσης επιμελητές και ο διευθυντής, ο οποίος είναι ο καθηγητής και θα μπορούσε να κρίνει αν κάποιος θα γίνει γιατρός ή όχι.

Από εκεί και πέρα, δεν μπορώ να πω ότι τα νοσοκομεία είναι «σάπια σπίτια», όπως ειπώθηκε. Δεν θα μπορούσα να το πω ότι είναι έτσι από την αρχή.

Επίσης, όσον αφορά την ιδιωτικοποίηση, το θεωρώ απαράδεκτο να ζούμε σε μία χώρα, όπου μόνο οι πλούσιοι έχουν ευκαιρίες. Δηλαδή, είναι δυνατόν να χαθούν τα δημόσια νοσοκομεία; Καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό; Κάθε άνθρωπος ο οποίος θα χτυπά τώρα στο δρόμο, θα του πουν «λεφτά έχεις;». Εκείνος θα πει «όχι». Θα του πουν «φύγε».

Αυτό ακριβώς θα συμβεί. Δηλαδή, τι θα κάνουμε; Θα κάνουμε την υγεία μόνο για τους πλούσιους; Δεν το καταλαβαίνω αυτό. Κάποιος μπορεί να έχει μία άσχημη εμπειρία, να τον έχουν απολύσει από τη δουλειά του. Σημαίνει ότι θα πεθάνει;

Τώρα, αν θέλετε να μου πείτε κάτι παραπάνω ή να θέσετε έναν αντίλογο, εγώ εδώ είμαι. Όμως, το θεωρώ απαράδεκτο γενικά να θέτετε το θέμα ότι είναι σε άθλια κατάσταση τα νοσοκομεία, διότι δεν είναι. Έχουμε τους καλύτερους επιστήμονες. Οργάνωση δεν υπάρχει, αυτό ισχύει. Όμως, δεν φταίνε οι ίδιοι οι γιατροί.

Ευχαριστώ.

ΒΑΡΒΑΡΑ(ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής - Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Κι εμείς ευχαριστούμε τον Έφηβο Βουλευτή από τη Β΄ Αθηνών.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ρίτσης Αντώνιος από την Α΄ Πειραιά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΙΤΣΗΣ (Α΄ Πειραιά): Είμαι σίγουρος ότι όλοι σας θα έχει τύχει να έχετε επισκεφθεί ένα δημόσιο νοσοκομείο και να μην έχετε συναντήσει το κατάλληλο και καταρτισμένο ιατρικό προσωπικό. Επίσης, μπορεί να έχει χρειαστεί να κάνετε κάποιες ιατρικές εξετάσεις, αλλά να μην μπορείτε, γιατί δεν υπάρχει ο εξοπλισμός. Θα έχετε ακούσει για ηλικιωμένους που δεν έχουν πρόσβαση σε όλα τα φάρμακα ή ακόμα για ανθρώπους που παραπονιούνται επειδή περίμεναν μέχρι και μία ώρα για να έρθει ένα ασθενοφόρο.

Όλα αυτά τα περιστατικά αποδεικνύουν πως το νοσηλευτικό σύστημα στη χώρα μας αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα. Έτσι, έχουμε πολλούς ανθρώπους που στρέφονται στα ιδιωτικά νοσοκομεία και σε κλινικές, καθώς έτσι κι αλλιώς είτε σε δημόσιο νοσοκομείο είτε σε κάποια ιδιωτική κλινική, σίγουρα θα πληρώσει ακόμα και για μία απλή εξέταση. Όλοι μας γνωρίζουμε ότι οι γιατροί χρηματίζονται και ότι για να είμαστε σίγουροι πως θα γίνει η καλύτερη δουλειά, θα πρέπει να δώσουμε το γνωστό «φακελάκι», έτσι ώστε ο γιατρός να προσέξει τον ασθενή με τον καλύτερο τρόπο.

Σίγουρα θα γνωρίζετε όσοι ζείτε στην περιφέρεια ότι η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη κρίνεται σχεδόν ανύπαρκτη και πολλές φορές χρειάζεται κάποιος από την περιφέρεια να κατέβει στην πρωτεύουσα ή ακόμα και στη συμπρωτεύουσα για να κάνει μία εξέταση, ενώ πολλοί είναι αυτοί με χρόνια προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζουν προβλήματα, καθώς δεν έχουν τον κατάλληλο εξοπλισμό στον τόπο που διαμένουν.

Το θέμα δεν είναι απλώς να συνειδητοποιήσουμε την κατάσταση, αλλά να πάρουμε και κάποια μέτρα. Κατ' αρχάς, θα μπορούσαμε να απαιτήσουμε αξιοκρατικά κριτήρια για τις προσλήψεις στα δημόσια νοσοκομεία και να σταματήσει αυτή η πολιτική ευνοιοκρατίας που επικρατεί τον τελευταίο καιρό.

Θα μπορούσαμε, επίσης, να ζητήσουμε την ίδρυση κέντρων καταπολέμησης του καρκίνου, καθώς τα ποσοστά ανθρώπων που νοσούν από διάφορες μορφές καρκίνου έχουν αυξηθεί δραματικά και πολλές φορές οι καρκινοπαθείς αναγκάζονται να ταξιδέψουν στο εξωτερικό για να βρουν την κατάλληλη θεραπεία και να κρατηθούν στη ζωή.

Τέλος, θα έπρεπε να γίνει και μια στροφή του κρατικού ενδιαφέροντος στους ανθρώπους με ειδικές ικανότητες, οι οποίοι συχνά παραγκωνίζονται και αποξενώνονται από όλους τους υπολοίπους και δεν έχουν τα κατάλληλα μέσα για να ζήσουν μια αξιοπρεπή ζωή.

Νομίζω πως είναι ώρα να αφήσουμε τα λόγια και να πράξουμε κατάλληλα, ώστε να εγκαταλείψουμε πλέον όλοι μας αυτήν την πολιτική «ωχαδελφισμού» που υπάρχει και η οποία κρατά τη χώρα μας πίσω, σε σχέση με όλες τις υπόλοιπες χώρες του κόσμου.

Σας ευχαριστώ.

ΒΑΡΒΑΡΑ(ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής - Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Και εμείς ευχαριστούμε τον Έφηβο Βουλευτή Ρίτση Αντώνιο από την Α΄ Περιφέρεια Πειραιά.

Ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ομιλητών.

Πριν δώσω το λόγο στον Εισηγητή μας, ο οποίος έχει ζητήσει να δευτερολογήσει, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι μπορεί να υπάρξουν και δευτερολογίες. Επίσης, αν κάποιοι Έφηβοι Βουλευτές στην αρχή της συνεδρίασης δεν ζήτησαν το λόγο, μπορούν να τον πάρουν τώρα. Ακόμα, μπορούν να δοθούν και απαντήσεις από κάποιους Έφηβους Βουλευτές σε κάποιους άλλους, οι οποίοι σας έθεσαν ερωτήματα, με βάση την εισήγηση που κάνατε.

Το λόγο έχει τώρα ο Εισηγητής Έφηβος Βουλευτής Τρύφων Παναγιωτάκης από το Νομό Κοζάνης για τρία λεπτά.

ΤΡΥΦΩΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ (Νομός Κοζάνης - Εισηγητής): Θα ήθελα απλά να σας πω ότι λίγο πριν μου προκάλεσε αίσθηση, αλλά και λύπη, η άποψη ενός Έφηβου Βουλευτή, ο οποίος αποκάλυψε το σύστημα υγείας ως ένα σπίτι που είναι ετοιμόρροπο και πρέπει να το κατασκευάσουμε από την αρχή.

Πιστεύω, όμως, ότι λόγω της κατάστασης στην οποία βρίσκεται σήμερα η χώρα μας δεν μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο, εκτός από μερικές προσθήκες, όπως, για παράδειγμα, καινούργια μηχανήματα ή η πρόσληψη του προσωπικού να γίνεται με αξιοκρατικά μέσα. Δεν μπορεί, δηλαδή, να γίνει ανακατασκευή του συστήματος υγείας, γιατί αυτό θα σημαίνει ότι θα γίνουν περικοπές από τον τομέα της παιδείας, αλλά και από διάφορους άλλους τομείς της χώρας.

Αυτό, λοιπόν, το θέμα μου προκάλεσε αίσθηση και απλά ήθελα να το τονίσω.

Σας ευχαριστώ.

ΒΑΡΒΑΡΑ(ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής - Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης της Επιτροπής μας υπάρχει η δυνατότητα να εκφραστούν πολλές απόψεις. Σε κάποιες από αυτές μπορεί να μη συμφωνούμε και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο δίνεται η δυνατότητα της απάντησης.

Όμως, μπορεί να γίνει και διάλογος και γι' αυτό το θέμα, αλλά και για όλα τα υπόλοιπα που ακούστηκαν.

Το λόγο έχει τώρα ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Τζούνας από το Νομό Κοζάνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΟΥΝΑΣ (Νομός Κοζάνης): Όσον αφορά αυτό που είπε ο Έφηβος Βουλευτής από το Νομό Κοζάνης –είμαστε και από τον ίδιο Νομό- θα ήθελα να πω ότι εγώ προσωπικά δεν πιστεύω πως μπορούμε να φτιάξουμε ένα σύστημα υγείας με «μπαλώματα», δηλαδή μόνο με καινούργια μηχανήματα, καινούργια κτήρια κ.λπ. Όλα αυτά είναι ωραία και δεν διαφωνώ ότι και καινούργια μηχανήματα χρειαζόμαστε και νέα κτήρια και για τους άστεγους πρέπει να προνοήσουμε. Όλα αυτά, λοιπόν, είναι ωραία. Όμως, όλα αυτά για

μένα αποτελούν «μπαλώματα». Εγώ κοιτάω την ουσία, κοιτάω το σύστημα στη ρίζα του και το διαχωρίζω, ανάλογα με το αν υπάρχει ιδιωτική ή κρατική πρωτοβουλία.

Και στο σημείο αυτό, θα ήθελα να διευκρινίσω τι εννοώ.

Η άποψή μου είναι ότι η ιδιωτική πρωτοβουλία, δηλαδή οι ιδιώτες, κάνουν τα πάντα για να παρέμβουν παντού, όπως να αγοράσουν τα πάντα και να έχουν κέρδη από οτιδήποτε μπορούν. Το ίδιο, λοιπόν, θα κάνουν και στα νοσοκομεία, δηλαδή στο σύστημα υγείας.

Τι νομίζετε, λοιπόν; Νομίζετε ότι οι ιδιώτες θέλουν –οι οποίοι έχουν όλα τα μέσα και όλα τα πρότυπα αυτοί τα προβάλλουν- ή έχουν τη διάθεση να δουν ένα ισχυρό δημόσιο; Μήπως θέλουν να το βλέπουν να ξεφτιλίζεται καθημερινά; Μήπως θέλουν να το βλέπουν να «γκρεμίζεται», για να βγούμε εμείς οι ίδιοι και να πούμε «ξέρετε, αυτό είναι χάλια, είναι σάπιο»;

Όμως, ποια είναι η λύση; Να φέρουμε τα ιδιωτικά νοσοκομεία; Όχι, αυτή σίγουρα δεν είναι η λύση. Η λύση είναι ένα ισχυρότερο δημόσιο. Και για να έχουμε ένα ισχυρότερο δημόσιο, ο καθένας μπορεί να προτείνει ό,τι αυτός κρίνει πως είναι σωστό.

Σας ευχαριστώ.

ΒΑΡΒΑΡΑ(ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής - Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Και εμείς σας ευχαριστούμε. Οπωσδήποτε υπάρχουν διαφορετικές απόψεις και είναι καλό που η συζήτηση «ζωηρεύει».

Εγώ, λοιπόν, τώρα κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, θα πρότεινα να κάνουμε ένα μικρό διάλειμμα μέχρι τις 11.20', ώστε να έχετε αρκετό χρόνο και να προβληματιστείτε, αλλά και να αποφασίσετε να δηλώσετε το όνομά σας για να πάρετε το λόγο.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)
(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, σας καλωσορίζω και εγώ σε αυτήν την ύψιστη διαδικασία του δημοκρατικού διαλόγου. Χαίρομαι που ακούω τις φωνές σας. Όλοι χαιρόμαστε που ακούμε τις φωνές σας.

Κατ' αρχάς, να συστηθώ. Λέγομαι Πέμη Ζούνη. Είμαι Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από την Α΄ εκλογική περιφέρεια της Αθήνας και 27 χρόνια στο χώρο της τέχνης. Ίσως, όπως λέτε, κάπου με έχετε συναντήσει.

Καταλαβαίνουμε όλοι τη μεγάλη σημασία που έχει το εργαλείο που λέγεται «γλώσσα» σε αυτή τη δημοκρατική διαδικασία, όπου πρέπει να ερχόμαστε «ολόκληροι», δηλαδή με την ψυχή μας, με τις γνώσεις μας, με τη φαντασία μας, με την προσωπικότητά μας.

Εσείς που συμμετέχετε σε αυτήν τη διαδικασία είστε πιο τυχεροί και το γεύεστε πιο πολύ από τους άλλους συμμαθητές σας. Πρέπει να καταλαβαίνουμε, λοιπόν, πόσο μεγάλη σημασία έχει και να είμαστε «ολόκληροι» με την προσωπικότητά μας και να εκφραζόμαστε χωρίς τον κίνδυνο να μοιάσουμε με το ξύλινο. Το βάζω στο πρώτο πληθυντικό πρόσωπο, γιατί και μένα αυτό με απασχολεί πάρα πολύ.

Συγχρόνως, πρέπει να γνωρίζουμε τη δομή της γλώσσας και την ορολογία που χρειάζεται, αλλά να τη χρησιμοποιούμε με τέτοια ευκολία, ώστε να μην καταπιέζει την προσωπικότητά μας και να μη μοιάζουν οι λόγοι μας με αυτά που όλοι ακούμε και νομίζουμε ότι είναι –επιτρέψτε μου τον όρο- «ξεπατικοτούρες», δηλαδή απολύτως ίδια.

Προτείνω, λοιπόν, να μιλάτε εκτός κειμένου –νομίζω ότι ο διάλογος θα αρχίσει πια να γίνεται εκτός γραπτού κειμένου- αφού αυτή είναι μια μοναδική εμπειρία. Είναι μια μοναδική μέρα. Να προχωρήσετε χωρίς φόβο και με πολύ πάθος σε διάλογο, γιατί τα θέματα που συζητάμε είναι σοβαρά.

Οι τοποθετήσεις σας –όσες πρόλαβα να ακούσω- ήταν πολύ σωστές. Προτείνω, λοιπόν, αυτό που έχετε στη σκέψη σας και που αναδεικνύει κάποιες διαφοροποιήσεις στην τοποθέτησή σας να το οργανώσουμε. Να δούμε ποιες είναι αυτές οι διαφοροποιήσεις. Γιατί η παρατήρηση όσων συμβαίνουν είναι κοινή. Όλοι συμφωνούμε. Όμως, είστε και είμαστε εδώ, για να προτείνουμε κάποια πράγματα. Αυτή τη σκέψη σας εμείς την έχουμε πολλή ανάγκη.

Τα θέματα, λοιπόν, είναι σοβαρά. Το πρώτο θέμα, το θέμα της υγείας και συγκεκριμένα της οργάνωσης της δημόσιας υγείας το θίξατε αρκετά αναλυτικά. Στην ατζέντα –δηλαδή στο κείμενο που έχετε να ψηφίσετε- έχετε και ένα άλλο θέμα σε σχέση με την οικογένεια. Οπότε μπορούμε να δούμε πού θα διαφοροποιηθούν οι θέσεις στις προτάσεις των λύσεων.

Έχει ζητήσει να πάρει το λόγο ξανά ο Έφηβος Βουλευτής Ελευθέριος Μπούτας Γκέκας από την εκλογική περιφέρεια Β΄ Αθήνας. Είναι ήδη εγγεγραμμένοι στον κατάλογο οι επόμενοι δύο ομιλητές. Οι συμπροεδρεύοντες μπορούν να έρθουν ξανά, αν θέλουν, να βοηθήσουν στο Προεδρείο.

Ορίστε, κύριε Γκέκα, έχετε το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Θέλω, κατ' αρχάς, να επισημάνω ότι για τη Βουλή των Εφήβων είχαν δηλώσει συμμετοχή περίπου 150 χιλιάδες παιδιά και εμείς είχαμε την ευκαιρία να μπούμε στους 300 και να μιλήσουμε. Αυτό γίνεται μια φορά στη ζωή μας. Δεν μπορούμε να έχουμε ξανά αυτήν την ευκαιρία. Γι' αυτό πρέπει όλοι να συμμετέχουμε.

Θα αναφερθώ πάλι στο θέμα της υγείας, στις σπουδές στο εξωτερικό και στο σύστημα που υπάρχει στην Ελλάδα.

Αναφέρθηκε πριν ότι κάπου έλειπε γιατρός γυναικολόγος, που χρειαζόταν, για να γεννήσει μια γυναίκα.

Ξέρετε, επίσης, ότι για να διοριστεί ένας ειδικευόμενος, η αναμονή είναι μεγάλη. Για ειδικότητες, όπως η καρδιοχειρουργική, είναι τουλάχιστον δύο χρόνια. Έχει κάνει κάποιες σπουδές και κάθεται και περιμένει να διοριστεί κάπου.

Για τα φακελάκια έχει γίνει ήδη λόγος. Δεν μπορούμε να θεωρούμε θέμα τα φακελάκια, τα οποία τα εισπράττει ένα πολύ μικρό ποσοστό, που είναι αντιμετώπισιμο. Πιστεύω ότι βλάπτει ακόμη και τον αυτοσεβασμό μας να ακούμε αυτά τα οποία λένε τα ΜΜΕ και οι διάφορες κωμικές σειρές σχετικά με τα φακελάκια. Άμα θέλει κάποιος να σπουδάσει ιατρική, θέλει να σπουδάσει, επειδή ενδιαφέρεται να βοηθήσει τον άλλο. Δεν θέλει να σπουδάσει ιατρική για τα λεφτά. Αλλιώς δεν θα περάσει. Υπάρχουν περιπτώσεις στη Σχολή, όπου θα χρειαστεί να αποδείξει ότι ενδιαφέρεται για το συνάνθρωπό του. Δεν νομίζω να υπάρχει κάποιος που δεν ενδιαφέρεται και μπορεί να περάσει τη Σχολή. Άμα υπάρχει, θα είναι, κατά τη γνώμη μου, το πολύ ένα ποσοστό 2%.

Υπάρχει, επίσης, η νοοτροπία, σύμφωνα με την οποία η μάνα, αν δει το παιδί της να βγάζει 19,5 στις πανελλήνιες να λέει ότι θα το κάνει γιατρό. Όμως, όταν το παιδί μπει στο χειρουργείο και λιποθυμήσει με το που θα δει αίμα και δεν αντέχει και πάει σε ειδικότητα, όπως η αιμοδοσία, η ακτινολογία, ο αξονικός τομογράφος, δεν θα έχει την ίδια απόδοση. Είχε άλλους στόχους στη ζωή του και λογικό είναι να έχει απογοητευτεί κάνοντας αυτή τη δουλειά, ίσα-ίσα επειδή αυτό έχει σπουδάσει και δεν μπορεί να κάνει κάτι άλλο.

Εγώ θα πρότεινα το σύστημα που έχουν στα πανεπιστήμια του εξωτερικού, δηλαδή παρακολούθηση ενός προγράμματος, που έχω κάνει και εγώ, ώστε να υπάρχει μια σχετική εμπειρία. Δεν μπορείς να μπαίνεις σε μια Σχολή, όπως η Ιατρική, που όσο να' ναι θέλει «γερό στομάχι». Έτσι κάποιος θα λιποθυμήσει ανά πάσα στιγμή. Χάνει τη ζωή του. Κάνει έξι χρόνια σπουδές, που πάνε στράφι.

Άλλο ένα θέμα είναι ότι στα χειρουργεία υπογράφεται μια βεβαίωση σχετικά με τις επιπλοκές που μπορεί να υπάρξουν. Με αυτήν την βεβαίωση που υπογράφουν οι συγγενείς δέχονται ότι έχουν την ευθύνη, αν ο ασθενής αποδημήσει, λόγω προβλήματος στην καρδιά, που είναι όμως χειρουργήσιμο. Ή για παράδειγμα αν έχει ανεύρυσμα κεντρικής αορτής σε πέντε εκατοστά, ξέρουμε ότι μπορεί να είναι επικίνδυνο. Συμφέρει, όμως, να χειρουργηθεί, ακόμα και αν υπάρχει ο κίνδυνος επιπλοκών.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να ρίχνουμε πάντα την ευθύνη στο γιατρό και μάλιστα σε γιατρούς που έχουν εμπειρία χρόνων. Επισημαίνω ότι έχουμε από τους καλύτερους επιστήμονες στην Ελλάδα και, δυστυχώς, τους έχουμε ρίξει τελείως.

Δεν υπάρχει κανένας σεβασμός. Τα θέτουμε όλα στους γιατρούς. Θα υπάρχει πρόβλημα με την εφημερία, το οποίο είναι ουσιαστικά πρόβλημα οργάνωσης; Στους γιατρούς. Και κατά τη γνώμη μου αυτό το οποίο θέλει η ιατρική δεν είναι ούτε αναδιοργάνωση, ούτε να φύγουν ή να απολύσουν, ούτε τίποτα. Θέλει οργάνωση μόνο. Υπάρχουν μερικοί, οι οποίοι πρέπει να φύγουν, αλλά είναι ελάχιστοι. Οι πιο πολλοί αξίζουν. Οργάνωση χρειάζεται.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ τον Έφηβο Βουλευτή Γκέκα για τις σκέψεις του. Τον ενδιαφέρει πάρα πολύ το θέμα και υπερασπίζεται πάρα πολύ τον κλάδο που θα πάει. Απλώς, θα ήθελα να συμπληρώσω κάτι πάνω σε αυτό που είπατε πριν για την τοποθέτηση και για την αναμονή του ειδικευόμενου για το διορισμό.

Ξέρετε, υπάρχουν σημεία όχι και τόσο απομακρυσμένα της Ελλάδας, που ενώ προκηρύσσονται θέσεις, δεν δηλώνει κανείς και ενώ διορίζονται άνθρωποι, δεν πάνε. Προτιμούν να παραιτηθούν από το δικαίωμά τους. Ένα πρόσφατο παράδειγμα είναι η ιστορία με την Ιθάκη, που δεν είναι και τόσο μακριά. Εκεί δεν έχουν παιδίατρο, επί καιρώ προκηρύσσονται οι θέσεις, εκλιπαρούν οι κάτοικοι, δεν πάει κανένας γιατρός, ο καθένας για τα προσωπικά του προβλήματα –σεβαστό- και αυτοί που διορίζονται αναγκαστικά για να καλυφθεί η θέση, παραιτούνται. Υπάρχει θέμα, δηλαδή, δεν είναι μόνο από τη μία πλευρά. Πρέπει να το κοιτάμε σφαιρικά.

Και βεβαίως, όπου υπάρχει θεσμός, δομή, φορέας και εμπλέκεται ο άνθρωπος, καταλαβαίνεται ότι οι περιπτώσεις είναι τόσες όσες και οι άνθρωποι. Έχουν να κάνουν με ένα θέμα που, κατά τη γνώμη μου, θα έπρεπε να συζητηθεί σε όλες τις Επιτροπές. Ήδη ελέχθη σαν έννοια: Το θέμα του σεβασμού.

Το θέμα του σεβασμού, λοιπόν, που είναι κατά τη γνώμη μου παρονομαστής σε όλες τις λειτουργίες και τις σχέσεις, θα έπρεπε ίσως –αν θέλετε- να σας απασχολήσει.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Μπορώ να συμπληρώσω κάτι;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Βεβαίως.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Όταν θα ζητήσουν σε έναν, ο οποίος έχει σπουδάσει ιατρική, να πάει στις Κυκλάδες και θα χρειαστεί να νοικιάσει ένα σπίτι και να ζήσει με ένα ποσό, το οποίο συνεχώς μειώνεται, φυσικά και δεν θα το κάνει. Διότι ξέρει ότι πολύ απλά θα πεινάσει και ότι δεν θα μπορεί να το αντέξει. Και φυσικά, στο τέλος θα φύγει.

Πώς θα πάει κάποιος γιατρός ειδικευόμενος να νοικιάσει ένα σπίτι, να έχει και την οικογένειά του μαζί, να πρέπει να βρει τα χίλια-δυό σχολεία, να μπλέξει; Πώς γίνεται ακόμα και σε ένα χαμηλόμισθο να κάνουν περικοπές, ενώ αυτός προσφέρει στην κοινωνία; Είναι δυνατόν τώρα εγώ να έχω σπουδάσει ιατρική, να παίρνω 1000 ευρώ σαν ειδικευόμενος και να με στέλνουν Θεσσαλονίκη, όπου θα πρέπει να νοικιάσω ένα σπίτι που θα κάνει 500 ευρώ και να έχω και μία οικογένεια μαζί μου να θρέψω;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Άρα, προφανώς, βάζετε και τον παράγοντα δίπλα στην αναμονή για το διορισμό, «αναμονή για διορισμό εκεί που μπορεί να αντιμετωπιστεί». Απλώς, συμπληρώνουμε τους παράγοντες.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Πιστεύω ότι έτσι και υπήρχε μια παραπάνω οικονομική άνεση, δεν θα υπήρχε το πρόβλημα του διορισμού σε τέτοιο επίπεδο. Δεν ξέρω αν συμφωνείτε, κίολας.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Πάντα εμπλέκεται ο οικονομικός παράγοντας, που μας ταλαιπωρεί όλους. Πάντα. Συμφωνούμε σε αυτόν τον προβληματισμό.

Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Η Έφηβος Βουλευτής Δανάη Μπασαντή έχει το λόγο.

ΔΑΝΑΗ ΜΠΑΣΑΝΤΗ (Νομός Αττικής): Είπατε πριν ότι πάει κάποιος μέσα σε ένα χειρουργείο, βλέπει το αίμα και λιποθυμά. Για μένα, αν κάποιος θέλει να γίνει γιατρός και δεν μπορεί να δει το αίμα, να μην γίνει γιατρός. Ας πάει στη νομική, ας σπουδάσει κάτι άλλο. Να σπουδάσει στρατιωτικά, να μην σπουδάσει ιατρική. Αν θες να γίνεις γιατρός, θα πρέπει να δεις και το αίμα, θα πρέπει να δεις και τον άρρωστο, θα πρέπει να δεις και το πρόβλημα.

Είπατε, επίσης, ότι λιποθυμά. Εγώ λέω ότι ένας μπετατζής για να γίνει μπετατζής, πρέπει να σηκώνει το μπετό, πρέπει να έχει σωματική δύναμη. Εάν δεν έχει τη σωματική δύναμη, δεν θα γίνει μπετατζής.

Εδώ έχουμε να κάνουμε με λειτούργημα και όχι με επάγγελμα και πρέπει να ξέρουμε ότι δεν το επιλέγεις μόνο για τα λεφτά, αλλά για να γίνεις γιατρός πρέπει να μάθεις και να προσφέρεις. Γι' αυτό υπάρχουν και οι σύνδεσμοι, όπως οι «Γιατροί χωρίς Σύνορα». Για όλα αυτά. Γιατί πρέπει να δείξουν στους νέους γιατρούς ότι πρέπει να μάθεις να δίνεις. Γιατί γιατρός αυτό σημαίνει: Να προσφέρεις.

Αυτό ήθελα να πω. Ευχαριστώ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β' Αθήνας): Μπορείτε να μου επαναλάβετε το όνομά σας;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αν θέλετε, μην παίρνετε το λόγο μόνοι.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β' Αθήνας): Συγγνώμη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ήταν η Έφηβος Βουλευτής Δανάη Μπασαντή.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β' Αθήνας): Μπορώ να μιλήσω;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Βεβαίως.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β' Αθήνας): Είναι εκεί που συμφωνούμε, ότι δεν θα το θέσει το παιδί. Αλλά όταν το παιδί θα έχει πάνω του τη μητέρα του, η οποία θα του πει «Βγάζεις 19,5, οπότε πήγαινε ιατρική», θα του θέσει και σαν βασικό παράγοντα ότι έχει λεφτά. Τώρα πια με την οικονομική κρίση όλοι γι' αυτό νοιάζονται, για τα λεφτά.

Επίσης, είναι αυτό το οποίο είπα ακριβώς πριν, ότι πρέπει να έχει γίνει κάποια παρακολούθηση, να το πω σαν πρακτική. Έτσι κι εγώ τώρα, θέλω να σπουδάσω ιατρική και δεν έχω μπει να δω πώς είναι σε ένα χειρουργείο, να δω πώς αντιδρώ στα αίματα, να δω πώς είναι σε ένα επείγον περιστατικό, να δω αν μπορώ να κρατήσω την ψυχραιμία μου. Αυτό πού θα το μάθω; Αν δεν είμαι ψύχραιμος άνθρωπος -έτσι είναι ο χαρακτήρας μου- πού θα το μάθω;

Φυσικά και συμφωνώ μαζί σας. Είναι αυτό που είπα ακριβώς. Χρειάζεται πρώτα κάποια πρακτική, κάποια παρακολούθηση και μετά οι σπουδές. Κατά τη γνώμη μου, τουλάχιστον ένα μήνα θα έπρεπε να τον απαιτεί το πανεπιστήμιο, όπως η ιατρική. Επίσης, υπάρχουν και πολλά άλλα.

Δεν ξέρω αν συμφωνείτε και αν σας καλύπτω.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ωραία. Ξαναζητάμε το λόγο και μπορεί να συνεχιστεί ο διάλογος, αν θέλετε.

Το θέμα είναι, απ' ό,τι καταλαβαίνουμε, ότι πρέπει ο κάθε άνθρωπος να βρει την πραγματική του κλίση, αυτό που αγαπάει και αυτό για το οποίο είναι έτοιμος, χωρίς να το ξέρει, να ακολουθήσει. Και από εκεί και πέρα έχει το ανθρωπινό δικαίωμα να διεκδικήσει τη ζωή του και όχι αυτό που θα ήθελε ο γονιός να γίνει. Είναι σεβασμός δικαιωμάτων του ανθρώπου. Δηλαδή, καλό είναι ο γονιός να αφουγκράζεται την κλίση του παιδιού και όχι να επιβάλλει κάτι για το οποίο το παιδί μπορεί να μην είναι απολύτως ικανό.

Έχουμε εδώ δύο ομιλητές γραμμένους. Θα δώσετε τα ονόματά σας, όσοι σηκώνετε το χέρι.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κέρκυρας Μπολοβίνος Γεώργιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΛΟΒΙΝΟΣ (Νομός Κέρκυρας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, Έφηβοι Βουλευτές, από τις ομιλίες των προηγούμενων ομιλητών συνειδητοποίησα ότι οι περισσότεροι έχουμε βιώσει τις λειτουργίες του νοσηλευτικού συστήματος. Και τα δύο παιδιά που είχαν κάνει αυτό το διάλογο, επικεντρώθηκαν περισσότερο στο πρόβλημα των ιατρών.

Εγώ, πάλι, ως κάτοικος Κέρκυρας, θα ήθελα να θίξω ένα ειδικότερο πρόβλημα του νησιού μας. Στην Κέρκυρα έχουμε ένα πολύ σημαντικό κτηριακό πρόβλημα. Υπάρχει ένα πολύ μικρό νοσοκομείο, το οποίο εξυπηρετεί κατά τους χειμερινούς μήνες 120.000 μόνιμους κατοίκους και το καλοκαίρι -απ' ό,τι ξέρετε το νησί μας είναι ένα τουριστικό νησί- έως και τρεις φορές περισσότερους κατοίκους.

Το κτήριο αυτό, όμως, βρίσκεται σε άθλια κατάσταση, διότι για περισσότερο από δέκα χρόνια γίνεται προσπάθεια κατασκευής ενός νέου κτηρίου, του οποίου όμως η λειτουργία ακόμα εκκρεμεί. Υπάρχει πλέον το υλικό, δηλαδή τα διάφορα μηχανήματα και έχει δημιουργηθεί το κτήριο. Όμως, δεν υπάρχει έμπυχο υλικό. Υπάρχει μεγάλη έλλειψη ειδικοτήτων στους γιατρούς και γι' αυτό οι ασθενείς χρειάζεται πολλές φορές, ακόμα και για απλές υποθέσεις, να μετακινηθούν στα Γιάννενα και στην Αθήνα, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, δηλαδή, οικονομική επιβάρυνση και ταλαιπωρία, ιδιαίτερα για τους ηλικιωμένους.

Λόγω μεγάλης έλλειψης προσωπικού και διαγνωστικού εξοπλισμού πολλές εξετάσεις ακόμα γίνονται σε ιδιωτικά ιατρεία, όπου οι ασθενείς πρέπει να πληρώσουν. Στο νοσοκομείο και ιδιαίτερα στα κέντρα υγείας για

εξετάσεις, ακόμα και για αναγραφή φαρμάκων, ο ασθενής πρέπει να αφιερώσει πολλές ώρες και ταλαιπωρείται διαρκώς.

Πιστεύω πως ο σημαντικότερος λόγος για αυτό το πρόβλημα έχει να κάνει με τη μη σωστή διανομή και χρήση των χρημάτων, δηλαδή την κατασπατάλησή τους.

Θα ήθελα να προσθέσω σε αυτά που είπαν και οι προηγούμενοι Έφηβοι Βουλευτές, ότι πολλές φορές –θα συμφωνήσω με τον προλαλήσαντα– δεν υπάρχει τόσο το πρόβλημα των ιατρών. Πολλές φορές ξεκινάει από πάνω το πρόβλημα. Όταν, δηλαδή, η εκάστοτε ηγεσία του τόπου δεν κάνει σωστή διανομή των χρημάτων και δεν κάνει σωστό έλεγχο για το ποιο προσωπικό χρειάζεται, έχουμε αυτού του είδους τα προβλήματα. Πιστεύω ότι είναι εξωφρενικό να προσπαθείς να φτιάξεις ένα καινούργιο νοσοκομείο και να χρειάζονται δέκα ολόκληρα χρόνια!

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Μπολοβίνο.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γεωργία Νικολάου από τη Λευκωσία.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ (Κύπρος): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συμμαθητές, εγώ ασχολήθηκα με το δεύτερο θέμα. Αρχικά θέλω να αναφερθώ στο θέμα των μονογονεϊκών οικογενειών, ο αριθμός των οποίων έχει αυξηθεί σημαντικά στις μέρες μας.

Ο κυριότερος λόγος λοιπόν για τη δημιουργία τόσο πολλών μονογονεϊκών οικογενειών είναι η αύξηση των διαζυγίων, καθώς και το γεγονός ότι όλο και περισσότερες γυναίκες αποφασίζουν να αποκτήσουν παιδί εκτός γάμου. Δυστυχώς, όμως, τα μέλη των μονογονεϊκών οικογενειών περιθωριοποιούνται και βρίσκονται αντιμέτωπα με την κοινωνική εχθρότητα, τον αποκλεισμό και την αδιαφορία. Η κοινωνία ακόμη και σήμερα και ειδικότερα οι μεγαλύτερη σε ηλικία πολίτες, δεν μπορούν να αποδεχθούν τη γέννηση ενός παιδιού εκτός γάμου. Το γεγονός αυτό καθώς και οι οικογενειακές πιέσεις και επαγγελματικές υποχρεώσεις, οδηγούν πολλές φορές την ανύπαντρη μέλλουσα μητέρα στην έκτρωση για να μη στιγματιστεί. Ακόμη και τότε, όμως, βρίσκεται αντιμέτωπη με την εκκλησία, η οποία είναι αντίθετη στο θέμα των εκτρώσεων, αν και από την άλλη πλευρά συνεχίζει να μη δέχεται τη γέννηση ενός παιδιού εκτός γάμου.

Επιπρόσθετα, οι αμβλώσεις γίνονται πολλές φορές από γιατρούς ακατάλληλους για τέτοιες επεμβάσεις, με αποτέλεσμα να προκαλούνται σοβαρά προβλήματα υγείας στις γυναίκες.

Η πολιτεία λοιπόν, οφείλει να στηρίξει και να προστατεύσει τις μονογονεϊκές οικογένειες. Θα πρέπει να στηρίξει οικονομικά όσο και ψυχολογικά όλες τις οικογένειες που έχουν χάσει τον ένα γονιό είτε οι γονείς έχουν χωρίσει. Αυτό μπορεί να γίνει με επιδόματα, που μπορούν να προσφέρονται σ' αυτές τις οικογένειες.

Να τονίσω ότι για τις άνεργες μητέρες θα πρέπει να υπάρχει προτεραιότητα στην πρόληψή τους σε θέσεις του δημοσίου, ενώ για τις υπόλοιπες να υπάρξει δυνατότητα τηλεργασίας για να μπορούν να βρίσκονται κοντά στα παιδιά τους, ειδικά όταν αυτά είναι πολύ μικρά.

Θα συνεχίσω με το θέμα των διαπροσωπικών σχέσεων μέσα στην οικογένεια. Θα έχετε όλοι παρατηρήσει ότι η αύξηση των διαζυγίων έχει δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στον οικογενειακό ιστό. Το διαζύγιο των γονιών διαλύει εντελώς την οικογένεια και τα παιδιά βασανίζονται από το αίσθημα της απόρριψης και βρίσκονται αντιμέτωπα με διάφορα ψυχολογικά προβλήματα. Δεν είναι, όμως, μόνο τα διαζύγια που οδηγούν την οικογένεια σ' αυτή την κατάσταση. Οι σύγχρονες ανάγκες ζωής οδηγούν τους γονείς σε ένα συνεχή αγώνα απόκτησης χρημάτων με αποτέλεσμα την παραμέληση της οικογένειάς τους. Αυτή ή έλλειψη επικοινωνίας ανάμεσα στους γονείς και τα παιδιά οδηγεί στην αποξένωση. Τα παιδιά βρίσκονται σε αδιέξοδο χωρίς να βρίσκουν με ποιον να συζητήσουν τα προβλήματα που τους απασχολούν και να τους κατανοήσει. Πολλές φορές καταφεύγουν στα ναρκωτικά ή επιχειρούν να θέσουν τέρμα στη ζωή τους. Γι' αυτό πιστεύω ότι πρέπει να δημιουργηθούν διάφοροι όμιλοι και λέσχες για τους εφήβους, από το κράτος, για να μπορούν να περνούν δημιουργικά το χρόνο τους, χωρίς να κινδυνεύουν από διάφορους που θέλουν να τους καταστρέψουν.

Τέλος, να επισημάνω ότι όλοι πρέπει να προστατεύσουμε το θεσμό της οικογένειας, γιατί αυτή είναι ο πυρήνας της κάθε οργανωμένης κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ την Έφηβο Βουλευτή Νικολάου Γεωργία.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Λευτέρης Νάσιος από τη Θεσπρωτία.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΝΑΣΙΟΣ (Νομός Θεσπρωτίας): Καλημέρα σε όλους.

Θα ήθελα να σας μιλήσω για τα προβλήματα υγείας που μαστίζουν το Νομό μου και περισσότερο την περιοχή μου.

Ζω στην Ηγουμενίτσα, την πρωτεύουσα του Νομού Θεσπρωτίας. Σίγουρα όλοι οι νομοί έχουν τα προβλήματά τους, εμείς ίσως λίγο περισσότερο, μιας και θεωρούμαστε ο φτωχότερος νομός της χώρας. Η πολιτεία εξάλλου μας κατατάσσει στις προβληματικές και παραμεθόριες περιοχές. Καταλαβαίνω το «παραμεθόρια», αλλά «προβληματική»; Δεν είναι ευθύνη της πολιτείας η αναβάθμιση τέτοιων περιοχών; Γιατί τόσα χρόνια δεν έχει γίνει κάτι;

Πάρα πολλά τα προβλήματα στο Νομό. Αυτό που τον μαστίζει, όμως, είναι το θέμα της υγείας. Η κατάσταση είναι τριτοκοσμική: Ένα κέντρο υγείας για μια πόλη 18.000 κατοίκων, που το πρώι λειτουργεί με ένα γιατρό και μία νοσηλεύτρια, που πρέπει να διεκπεραιώσουν όλα τα επείγοντα περιστατικά, χωρίς ακτινολογικό και εργαστήρια, χωρίς παιδίατρο, τις περισσότερες φορές, χωρίς μαιευτήρα, χειρουργό, ορθοπαιδικό και καρδιολόγο. Το ΕΚΑΒ διαθέτει σε 24ωρη βάση ένα μόνο ασθενοφόρο. Πού είναι τα τρία τουλάχιστον που

υποσχέθηκε η ίδια η Υπουργός, ενεργά σε κάθε νομό; Και όταν το μοναδικό ασθενοφόρο έχει κάποιον περιστατικό, τι γίνεται με κάτι επείγον που θα προκύψει;

Σε όλη τη Θεσπρωτία δεν έχουμε ούτε ένα κρεβάτι εντατικής θεραπείας. Τα περιστατικά, που απαιτούν μονάδα, διακομίζονται με το μοναδικό ασθενοφόρο του ΕΚΑΒ όπου υπάρχει διαθέσιμο συνήθως στα Γιάννενα αλλά και στην Άρτα, στη Λάρισα και στη Θεσσαλονίκη. Φανταστείτε πόσες ώρες μένει ακάλυπτος από ασθενοφόρα ο νομός.

Αυτά που προτείνω είναι υλοποίηση της δέσμευσης του Υπουργείου για τρία ενεργά ασθενοφόρα σε κάθε νομό και άμεση λειτουργία του καινούργιου ΤΕΠ, που χτίστηκε με πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προβλέπει όλες σχεδόν τις ειδικότητες, αλλά και κρεβάτια εντατικής θεραπείας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ραφαήλ Σταθόπουλος από το Νομό Αργολίδας.

ΡΑΦΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Αργολίδας): Όπως έχουμε καταλάβει όλοι μας και όπως ανέφεραν προηγουμένως οι συμμαθητές, το θέμα συζήτησης είναι τα νοσοκομεία και η υγεία.

Θα ήθελα να τονίσω ότι ο κάθε πολιτικός, όταν έρχεται περίοδος εκλογών, για να πάρει τον ψήφο των δικών μας –μεθαύριο και εμείς θα ψηφίζουμε- βγαίνει και λέει «εγώ θα κάνω αυτό, θα κάνω εκείνο» και μέσα σ' αυτά είναι και τα νοσοκομεία και η υγεία. Γιατί δεν τα κάνουν αυτά; Αυτή είναι η απορία μου.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και εμείς.

Είναι ένα θέμα προς συζήτηση που υποβόσκει έτσι και αλλιώς. Βεβαίως ο εξορθολογισμός και η σωστή κατανομή των πόρων είναι το πρώτο, αλλά εκτός των οικονομικών –μια χώρα έχει ορισμένες δυνατότητες- άραγε ποιος άλλος παράγοντας παίζει ρόλο; Εσείς, όταν κι αν με το καλό γίνετε πολιτικοί, τι άλλο θα μπορούσατε να προσφέρετε; Ή τι έχετε για να προβληματιστούμε σε θέμα; Γιατί τα οικονομικά θα είναι αυτό που πάντα θα αναρωτιόμαστε.

ΧΑΡΗΣ ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ (Β΄ Πειραιά - Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ραφαέλλα Σιάγκρη από τη Β΄ Αθηνών.

ΡΑΦΑΕΛΛΑ ΣΙΑΓΚΡΗ (Β΄ Αθήνας): Πιο πριν ακούστηκε ότι ένας γιατρός ή κάποιος που σπουδάζει ιατρική, μπορεί να πέσει λιπόθυμος στη θέα κάποιου ασθενή που αιμορραγεί. Μια ερώτηση: Ποιο πριν δεν ξέρει ότι θα λιποθυμήσει; Στην τηλεόραση έχουμε δει πολλές σειρές που δείχνουν λεπτομερειακά κάποιες εγχειρίσεις. Επίσης και στην καθημερινή μας ζωή μπορεί να χτυπήσουμε ή να πάθουμε κάτι πολύ τραγικό και θα δούμε αίμα. Όσο να είναι ξέρουμε ότι δεν το μπορούμε. Άρα, έτσι θα μπορούμε να αποφασίσουμε αν θα γίνουμε γιατροί ή όχι.

Είπαμε πριν ότι ένα γιατρό δεν πρέπει να τον ενδιαφέρουν τα χρήματα ή να παίρνει φακελάκια. Πώς θα ζήσει; Με 700 ευρώ το μήνα; Έχει σπουδάσει τουλάχιστον 10-12 χρόνια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ.

Υποθέτω ότι για το θέμα της λιποθυμίας με το αίμα, εννοούσε ότι το ξέρει εκείνος, αλλά οι γονείς τον σπρώχνουν, ενώ δεν θα μπορούσε να γίνει γιατρός.

ΡΑΦΑΕΛΛΑ ΣΙΑΓΚΡΗ (Β΄ Αθήνας): Κάθε άνθρωπος έχει την κρίση να αποφασίσει για το τι θα κάνει. Δεν σου επιβάλλει κάτι κανένας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αυτό είναι η ευχή και από μένα η προτροπή.

Ο Έφηβος Βουλευτής Μπούτας Γκέκας έχει το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Παίζει μεγάλο ρόλο και το μάθημα, που είναι πολύ παρεξηγημένο, ο επαγγελματικός προσανατολισμός, ο οποίος πρέπει να κάνει τους μαθητές αυτόνομους με την έννοια ότι πρέπει να αποφασίζουν μόνοι τους. Μέσα από αυτό το μάθημα πρέπει να αποφασίζουν οι ίδιοι για τον εαυτό τους για το τι θέλουν να κάνουν στο μέλλον. Όντως υπάρχει επιρροή από τους γονείς.

Αλλά έτσι και ο μαθητής ο οποίος έχει ενημερωθεί παραπάνω, έχει τη δική του προσωπική άποψη. Δεν νομίζω να υπάρχει γονέας ο οποίος θα του πει: «Όχι, θα κάνεις αυτό που λέω εγώ» και πάλι όμως θα απορριφθεί η πρόταση του ίδιου του γονέα.

ΧΑΡΗΣ ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ (Β΄ Πειραιά - Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Λαμπρινή Τζορέλα από το Νομό Ιωαννίνων.

ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΤΖΟΡΕΛΑ (Νομός Ιωαννίνων): Ορμώμενη από αυτά που ειπώθηκαν, θα ήθελα να επισημάνω λίγα πράγματα, για να μπορέσουμε να βγάλουμε και κάποια συμπεράσματα.

Αρχικά πιστεύω ότι τα νοσοκομεία υποβαθμίζονται καθημερινά, γιατί το βλέπουμε και από το πρόσφατο νομοσχέδιο για την αναβάθμιση του ΕΣΥ. Προσωπικά πιστεύω ότι δεν είναι αναβάθμιση, αλλά υποβάθμιση. Μιλούνε για ολοήμερη λειτουργία των νοσοκομείων τη στιγμή που υπάρχει μια τρομερή έλλειψη σε προσωπικό. Είναι προφανώς πρακτικά αδύνατη. Ως επακόλουθο αυτής της συνεχούς υποβάθμισης είναι και η προώθηση της ιδιωτικοποίησης, για την οποία μίλησαν μερικοί Έφηβοι Βουλευτές προηγουμένως.

Είπατε για κατάλληλα άτομα που εισέρχονται στο Πανεπιστήμιο της Ιατρικής. Αυτό δεν δείχνει ότι εφόσον είναι κατάλληλα αυτά τα άτομα, εύκολα δεν μπορούν να χρηματιστούν αργότερα, όταν δεν νιώθουν αυτό το επάγγελμα ως λειτούργημα; Είπατε για καλούς μαθητές. Είναι συνήθως καλοί μαθητές για να περάσουν Ιατρική. Μερικοί ίσως να λιποθυμάνε, άλλοι ίσως να μην έχουν τα ιδιαίτερα προσόντα ενός καλού ανθρώπου, που χρειάζεται για την Ιατρική. Πιστέψτε με, ο χρηματισμός μεγάλου ποσοστού γιατρών είναι γεγονός, είναι εμπορευματοποίηση της υγείας, ενός δικαιώματος αναφαίρετου.

Και για να εστιάσουμε και σε κάποιες λύσεις που ειπώθηκαν, μιλήσαμε για ταχύτερη διαδικασία πρόσληψης των γιατρών, προκειμένου να καταληφθούν οι κενές θέσεις. Όσον αφορά τις απομακρυσμένες περιοχές, συμφωνώ πως δεν υπάρχουν κίνητρα για να εγκατασταθεί μόνιμα ένας γιατρός εκεί, ούτε οικονομικά. Και αν αναλογιστούμε την υποβάθμιση αυτών των περιοχών, που ουσιαστικά δεν υπάρχει τίποτα, ούτε καν μεταφορά, είναι εύλογο να μη θέλει κάποιος γιατρός να εγκατασταθεί εκεί.

Σας ευχαριστώ.

ΧΑΡΗΣ ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ (Β΄ Πειραιά - Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ρίτσης Αντώνιος από την Α΄ Πειραιά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΙΤΣΗΣ (Α΄ Πειραιά): Όσον αφορά, λοιπόν, το θέμα της υγείας, αναφέρθηκε πριν το θέμα της έλλειψης γιατρών στην περιφέρεια.

Νομίζω πως σε αυτό το κράτος πρέπει να δώσει τη λύση, γιατί παραπονιόμαστε όλοι μας για το θέμα της αστικοποίησης, ότι όλο και περισσότερο αυξάνεται ο πληθυσμός στα μεγάλα αστικά κέντρα. Θα πρέπει λοιπόν, να δώσουμε κίνητρα όχι μόνο στους γιατρούς να εγκατασταθούν σε ακριτικές περιοχές και γενικότερα στην περιφέρεια, αλλά και σε άλλους ανθρώπους να αφήσουν τις πόλεις και να πάνε είτε σε νησιά είτε σε πόλεις της Βορείου Ελλάδος. Γι' αυτό, λοιπόν, το κράτος με τα επιδόματα θα μπορούσε να δώσει κάποιο κίνητρο στους γιατρούς, έτσι ώστε να αφήσουν τις πόλεις και μαζί με την οικογένειά τους να εγκατασταθούν σε περιοχές πιο δυσπρόσιτες.

Όσον αφορά το θέμα των μονογονεϊκών οικογενειών, γίνεται λόγος επίσης, για την υπογεννητικότητα, ότι στη χώρα μας -όπως και σε άλλες αναπτυσσόμενες και αναπτυσσόμενες χώρες- ολοένα και μειώνεται ο αριθμός γεννήσεων κάθε έτος. Όταν το κράτος όμως σιγματίζει, αποξενώνει και αφήνει στο περιθώριο γυναίκες, που αποφασίζουν μόνες τους να γεννήσουν το παιδί τους, οδηγεί με αυτόν τον τρόπο την υπογεννητικότητα σε νέους ρυθμούς αύξησης. Οπότε πάλι το κράτος έρχεται για να δώσει μια λύση με επιδόματα ή ακόμα και επιπλέον ένσημα σε εργαζόμενες μητέρες που σίγουρα τα «βγάζουν πέρα» πολύ άσχημα, όταν θα πρέπει να συνδυάσουν δυο κοινωνικούς ρόλους, αυτού της μητέρας και αυτού της εργαζόμενης γυναίκας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΧΑΡΗΣ ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ (Β΄ Πειραιά - Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον Έφηβο Βουλευτή Ρίτση Αντώνιο, Βουλευτή Α΄ Πειραιά.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Φραγκιαδουλάκη Αντιγόνη, από το Νομό Ηρακλείου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Γεια σας και από εμένα.

Εγώ θα μείνω σε αυτό που είπε ο κ. Γκέκας πριν από λίγο. Έχουμε πέσει πάνω σου, αν το έχεις παρατηρήσει. Καταρχήν συγχαρητήρια. Βλέπω ότι υποστηρίζεις πολύ την ιατρική και τον κλάδο σου. Μπράβο καλό αυτό. Σου εύχομαι καλή επιτυχία

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Ευχαριστώ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Είπες πριν ότι έχουμε σε χαμηλή υπόληψη τους γιατρούς. Εν ολίγοις, τους έχουμε ρίξει, έχουν πέσει στα μάτια μας, παρόλο που είναι και τόσο καλοί, παρόλο που κάνουν αρκετά πράγματα για το καλύτερο των ασθενών τους.

Θέλω να μου πεις, εφόσον είναι τόσο καλοί, για ποιο λόγο εάν δεν πάρουν το φακελάκι δεν αντιδρούν φυσιολογικά, δεν κάνουν αυτό που πραγματικά θα έπρεπε να κάνουν; Αφού όπως είπες, είναι πολύ καλοί, είναι δυνατοί, είναι έμπειροι και χωρίς το φακελάκι. Θα επιμείνω εκεί πάλι-. Γιατί δεν είναι...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αποτελεσματικοί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου):... αποτελεσματικοί;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Μπορεί να απαντήσει ο κ. Μπούτας Γκέκας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Όπως προανέφερα, η ιατρική είναι ένα επάγγελμα, το οποίο θέλει κοινωνική ευθύνη πρώτα από όλα. Από τη στιγμή που θα σε νοιάζει για τον συνάνθρωπό σου, θα πας στην ιατρική. Άμα νοιάζεσαι για τα λεφτά, δεν πρέπει να πάς. Αυτό το οποίο εγώ ήθελα να θέσω, αλλά δεν πρόλαβα να το πω, είναι ότι θα πρέπει να υπάρχουν άμεσες κοινωνικές υπηρεσίες, οι οποίες με το που ένας γιατρός θα ζητήσει «φακελάκι», θα πρέπει να υπάρχει τηλέφωνο σε κάθε δωμάτιο, να πάρει εκείνη τη στιγμή τηλέφωνο να το καταγγείλει και ο γιατρός να χάσει όχι μόνο τη θέση του, αλλά και το ίδιο του το δίπλωμα. Γιατί άνθρωπος, ο οποίος πάει στην ιατρική μόνο για τα λεφτά, δεν αξίζει να είναι γιατρός. Γιατί ο άνθρωπος που θα μπει στο χειρουργείο, σκεφτόμενος ότι αυτό το χειρουργείο κοστίζει 5.000 ευρώ και «εντάξει, καλά θα τη βγάλουμε για σήμερα» δεν αξίζει να είναι γιατρός. Αξίζει να είναι γιατρός κάποιος, ο οποίος θα σκεφτεί ότι υπάρχει μια οικογένεια που τον αγαπάει τον άνθρωπο αυτόν που χειρουργεί και ότι θέλει να τον σώσει.

Γι' αυτό, αυτό που θα ήθελα να προτείνω ότι πρέπει να υπάρχουν τηλέφωνα επί τόπου με το που θα καταγγελθεί ότι ένας γιατρός ζήτησε φακελάκι και κατευθείαν να επέλθει ο εισαγγελέας και να αφαιρεθεί όχι μόνο η θέση του, αλλά και το ίδιο του το δίπλωμα.

Δεν ξέρω ποια είναι η άποψή σου γι' αυτό. Θα ήθελα να έχω την απάντησή σου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Σαφώς...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θα ήθελα μισό λεπτό να θυμηθούμε τη διαδικασία. Θα σου δώσω το λόγο, απλώς πρέπει να περάσει από τον Πρόεδρο.

Να βοηθήσω και να πω ότι η πάταξη της διαφθοράς είναι υπόθεση όλων μας και από τη μεριά αυτού που καταγγέλλει και όχι μόνο αυτού που ελέγχει. Επίσης, να βάλω στην κουβέντα το θέμα που εσείς

αναδεικνύετε. Μήπως να σκεφτούμε μέσα σε όλα αυτά που εισηγήστε και προβληματίζεστε και ποια η διαφορά, τελικά, του επαγγέλματος από το λειτούργημα, έτσι για να είναι πιο σαφή όλα αυτά;

Μπορείς να απαντήσεις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Θα σου θυμίσω ότι πριν είπες ότι οι γιατροί δεν φέρουν κανένα λόγο και ότι δεν φταίνει για ό,τι γίνεται, ότι δεν κάνουν ποτέ λάθος.

Ομολογουμένως τώρα είπες ότι από τη στιγμή που θα δεχθούν «φακελάκι», με ένα τηλεφώνημα, εμείς, οι ασθενείς θα ενημερώνουμε ότι τέλος πάντων ζήτησαν «φακελάκι». Κάτι τέτοιο είπες; Όπότε, φταίνε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Ναι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Δεν είναι δηλαδή τόσο αθώοι όσο είπες προηγουμένως, πριν πολύ ώρα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να απαντήσω;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Μάλιστα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Απλά, όπως σε κάθε κανόνα υπάρχει μια εξαίρεση. Έτσι και στους γιατρούς, οι οποίοι όντως είναι ανθρωπιστές κανονικά. Λογικό είναι σε κάθε επάγγελμα, όχι μόνο στην ιατρική, να υπάρχει εκμετάλλευση. Το ξέρουμε. Το βλέπουμε κάθε μέρα. Λογικό είναι να υπάρχουν τέτοιοι γιατροί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Ωραία.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Δεν είπα ποτέ ότι ο γιατρός δεν κάνει ποτέ λάθος. Όλοι κάνουμε λάθη. Αμα δεν κάναμε λάθη, δεν θα ήμασταν άνθρωποι. Ο Θεός θα ήμασταν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Εγώ σου είπα για ποιο λόγο επέμενα, επειδή είδα ότι ήσουν...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Πολύ υπέρ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Ναι και πολύ ισχυρογνώμων.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Παρακαλώ, κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, να γίνει σεβαστή η διαδικασία, για να μπορούν να συμμετάσχουν και άλλοι και θα ξαναζητήσετε το λόγο, για να μη γίνεται ένας προσωπικός διάλογος επί πολύ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Κυρία Πρόεδρε, εγώ αυτό που ήθελα απαντήθηκε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ωραία.

Ορίστε, κύριε Γκέκα, έχετε το λόγο για μια μικρή συμπλήρωση..

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Ευχαριστώ.

Όπως είπα, κανείς δεν είναι αλάνθαστος. Επίσης, σχετικά με τα «φακελάκια» –που έμεινε σαν θέμα– έτσι και αυτή η κοινωνική υπηρεσία συνδέεται με το κράτος. Πιστεύετε στα αλήθεια ότι κάποιος γιατρός, ξέροντας τη διαδικασία, θα ζητήσει «φακελάκι»;

Και κάτι ακόμα. Ένας γιατρός, ο οποίος έχει οικογένεια, παίρνει 1.000 ευρώ, του κόβουν από παντού, τον βάζουν να κάνει παραπάνω εφημερίες χωρίς να τις πληρώνεται, δεν θεωρείτε ότι είναι λίγο άδικο και για εκείνον;

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων – Β΄ Τμήμα ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Φίλιππος Πετσάλνικος)

Επίσης, δεν είπα ότι δεν έχει λάθος. Είπα ότι υπάρχει αίτηση που κανονικά υπογράφουν οι συγγενείς για περιπτώσεις επιπλοκής. Πάντα υπάρχουν. Απλά ο γιατρός πρέπει να είναι εκπαιδευμένος, ώστε να μην πανικοβάλλεται και να μη χάνει την ψυχραιμία του.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Καλωσορίζουμε με μεγάλη χαρά τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων, κ. Φίλιππο Πετσάλνικο που μας τιμά με αυτή την επίσκεψή του.

Το λόγο έχει ο συμπροεδρεύων Έφηβος Βουλευτής Παπακούλας Απόστολος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΚΟΥΛΑΣ (Νομός Κιλκίς - Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον κ. Γκέκα.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνα Σιδηροπούλου από το Νομό Δράμας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Δράμας): Γεια σας και από εμένα.

Εγώ θα ήθελα να αναφερθώ σε αυτό που ειπώθηκε, σχετικά με τις απομακρυσμένες περιοχές και το γεγονός ότι οι γιατροί δεν θέλουν να πηγαίνουν σε τέτοιες περιοχές.

Από την αρχή που επιλέγουν να ασκήσουν το επάγγελμα του γιατρού, λογικό μου φαίνεται να γνωρίζουν ότι θα χρειαστεί να πάνε και σε τέτοιες περιοχές. Δηλαδή, πώς ξεκινούν να κάνουν κάτι τέτοιο; Σκέφτονται ότι θα πάνε μόνο σε πόλεις με πολύ πληθυσμό;

Έπειτα ακούστηκε ότι μέσα από τον επαγγελματικό προσανατολισμό μαθαίνουμε το επάγγελμα που θέλουμε να ακολουθήσουμε. Στο δικό μου σχολείο επαγγελματικός προσανατολισμός δεν υπάρχει. Στη θέση του εμείς κάνουμε γυμναστική. Από τη στιγμή, λοιπόν, που επαγγελματικός προσανατολισμός δεν υπάρχει, δεν μπορεί και ο μαθητής να επιλέξει από μόνος του αυτό που θέλει να κάνει.

Επίσης, το Νευροκόπι που ζω, που δεν θεωρείται απαραίτητα απομακρυσμένη περιοχή, είναι ένα χωριό που σχεδόν τα έχει όλα. Και στο Κέντρο Υγείας υπάρχει ένας γιατρός που αρκετές φορές παίρνει και την ιδιότητα του παιδίατρου. Δηλαδή, γιατροί αρνούνται να πάνε εκεί, όπου σχετικά είναι πολύ καλό χωριό και τα έχουμε όλα.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε για την παρέμβαση την Έφηβο Βουλευτή Σιδηροπούλου Κωνσταντίνα από τη Δράμα.

Βλέπω ότι επανέρχεστε συνέχεια γύρω από το θέμα που έχετε θέσει –και χαίρομαι που ζωντανεύει η συζήτηση- περί επαγγέλματος και λειτουργήματος. Περιμένω σκέψεις και διαφορές.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Έφηβος Βουλευτής Χάρης Χαλκιαδάκης.

ΧΑΡΗΣ ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ (Β΄ Πειραιά – Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Θα αναφερθώ σε κάτι που είπε ο κ. Γκέκας και με αυτό του δίνω το έναυσμα να απαντήσει μετά.

Τόση ώρα αναφέρεται στο επάγγελμα του γιατρού σαν να είναι όλοι οι γιατροί καλοί, που δεν ζητάνε «φακελάκια». Μίλησε για μια εξαίρεση στον κανόνα. Έχει σκεφτεί ποτέ πως στις μέρες μας ο κανόνας είναι οι γιατροί να παίρνουν «φακελάκια» και η εξαίρεση είναι να μην παίρνουν; Αυτό το ερώτημα θέλω να θέσω στον κ. Γκέκα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ.

Κύριε Γκέκα, θα απαντήσετε μετά γιατί μάλλον θα έρθουν και άλλα ερωτήματα.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Απόστολος Παπακούλας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΚΟΥΛΑΣ (Νομός Κιλκίς – Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Τόση ώρα συζητάμε για το αν οι σύγχρονοι γιατροί πληρώνονται σωστά, αν παίρνουν «φακελάκι», αν είναι σωστή η οργάνωση και για τον τρόπο που αυτοί διορίζονται.

Ίσως θα έπρεπε να ακολουθηθεί μια μέση οδός. Φυσικά και ο γιατρός πρέπει να είναι ανθρωπιστής, πρέπει να αγαπά το επάγγελμά του, πρέπει να γίνεται γιατρός για να βοηθήσει το συνάνθρωπο. Επίσης, όπως πολλοί υποστηρίξαμε, πρέπει να πληρώνεται καλά γι' αυτό που κάνει.

Επομένως, θα έπρεπε να γίνονται και τα δύο. Για μένα ο διάλογος που έχετε τόση ώρα μπορεί να καταλήξει σε κάτι ενδιάμεσο: Ο γιατρός και να πρέπει να βοηθά το συνάνθρωπό του και να πληρώνεται καλά. Όμως, δεν είναι μόνο εκεί το πρόβλημα, γιατί σήμερα συζητάμε ουσιαστικά για το πρόβλημα ολόκληρου του συστήματος υγείας και ίσως δεν θα έπρεπε να επικεντρωθούμε εκεί.

Κλείνοντας, γιατί δεν θέλω να μακρηγορώ, θα συμφωνήσω με τον Έφηβο Βουλευτή Χαλκιαδάκη Χάρη, ότι δυστυχώς τα πράγματα είναι δύσκολα, όταν η εξαίρεση γίνεται κανόνας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής από τη Μεσσηνία κα Σίλβι Ντόντα.

ΣΙΛΒΙ ΝΤΟΝΤΑ (Νομός Μεσσηνίας): Γεια σας και από εμένα.

Θα μείνω στο θέμα με τα «φακελάκια». Σε αυτό δεν φταίνει 100% οι γιατροί. Φταίει και η κυβέρνηση γιατί συνέχεια κάνει περικοπές, αλλά και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης γιατί «το τόσο το κάνουν τόσο». Έχουμε δει –ως προς τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης- ότι μπαίνουν με κρυφές κάμερες σε νοσοκομεία και δείχνουν τι συμβαίνει.

Αυτό δεν πρέπει να γίνεται. Το μεγαλοποιούν πάρα πολύ και το έχουμε διαπιστώσει και όχι μόνο στους γιατρούς, αλλά και σε διάφορα επαγγέλματα.

Πιστεύω ότι η δουλειά του γιατρού δεν είναι επάγγελμα. Τη θεωρώ λειτούργημα, γιατί σώζει ζωές. Από τη στιγμή που έχεις διαλέξει αυτό το πράγμα, δεν μπορείς να παίρνεις «φακελάκι». Πρέπει να έχεις και συνείδηση.

Εγώ πιστεύω ότι αν γινόμουν γιατρός, δεν θα μπορούσα να δεχθώ «φακελάκι». Ξέρω ότι είναι δύσκολη η εποχή που ζούμε με την κρίση, όμως δεν θα μπορούσα να το δεχθώ, γιατί από τη στιγμή που σώζω μια ζωή, για εμένα είναι κάτι. Αυτό πρέπει να το σκεφτούν.

Όμως και η κυβέρνηση δεν πρέπει να κάνει περικοπές, όχι μόνο στους γιατρούς, αλλά σε όλα τα επαγγέλματα.

Ευχαριστώ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Έχουμε εδώ –μεταξύ των Εφήβων Βουλευτών- Έφηβους Βουλευτές από τον Ελληνισμό της Διασποράς; Είναι κάποιος από σχολείο του εξωτερικού εδώ;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κύριε Πρόεδρε, έχουμε δυο μαθητές από Γερμανία και Αυστραλία, την κυρία Παπακώστα και τον κύριο Τριανταφύλλη.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Μπορείτε να μας πείτε εσείς που ζείτε στη Γερμανία και στην Αυστραλία, όσον αφορά την υγεία, τα νοσοκομεία, τα «φακελάκια», αν εκεί τα πράγματα είναι διαφορετικά, αν είναι καλύτερα, σε σχέση με την Ελλάδα;

Επίσης, αν μπορείτε, να μας πείτε γιατί –κατά την άποψή σας- είναι καλύτερα, γιατί εγώ ξέρω ότι είναι καλύτερα. Πείτε μας λίγο τη δική σας εμπειρία από το εξωτερικό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗΣ (Αυστραλία): Αυτό που θέλω να πω είναι το εξής: Πιστεύω ότι στην Αυστραλία οι άνθρωποι είναι πιο «ανθρώπινοι». Εγώ όσα χρόνια είμαι εκεί, δεν έχω ακούσει κανένα περιστατικό που να έχει να κάνει με φακελάκι.

Επίσης, εκεί δεν παίζει τόσο ρόλο το οικονομικό θέμα, δηλαδή «αν δεν έχεις λεφτά, θα πρέπει να πεθάνεις». Εκεί, σου δίνουν πολλές ευκαιρίες. Το κράτος σου δίνει λεφτά, για να μπορείς να πληρώσεις.

Ευτυχώς που είμαι εκεί πέρα! Πιστεύω ότι θα έχω καλύτερη φροντίδα υγείας.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Εσείς, κυρία Παπακώστα, από ποια πόλη της Γερμανίας έρχεστε;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ (Γερμανία): Από το Gütersloh.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Μάλιστα.

Πείτε μας τη γνώμη σας, λοιπόν.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ (Γερμανία): Φυσικά εκεί δεν δέχονται φακελάκια, γιατί αυτό που κάνουν, το κάνουν με τη θέλησή τους. Δεν δέχονται φακελάκια. Αυτό που κάνουν είναι να σώζουν ζωές.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Δηλαδή πιστεύετε ότι είναι διαφορετική η φύση των ανθρώπων;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ (Γερμανία): Ναι, εννοείται.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Εκεί οι γιατροί έχουν καλές αμοιβές, έχουν πολύ αξιοπρεπείς όρους δουλειάς και επίσης –σε ό,τι αφορά τους ασθενείς- και στην Αυστραλία και στη Γερμανία, αν δε με απατά η μνήμη μου, οι ασθενείς έχουν την κάρτα υγείας, που τους απαλλάσσει από πάρα πολλά γραφειοκρατικά.

Στη διπλανή Αίθουσα οι συνάδελφοί σας –και μάλιστα από τη Διασπορά- επεσήμαναν ότι αυτή η εικόνα που ορισμένες φορές παρουσιάζεται εδώ στην Ελλάδα –ο ασθενής να μην μπορεί αμέσως να βρει κρεβάτι, με το στρες που έχει όταν μπαίνει σε ένα νοσοκομείο, γιατί κάθε ασθενής βρίσκεται κάτω από κατάσταση στρες, να μην υπάρχει κάποιος με χαμόγελο, ανθρώπινα, να τον τακτοποιήσει, να του λύσει γραφειοκρατικές λεπτομέρειες, το ότι πρέπει να κουβαλά ένα σωρό βιβλιάρια υγείας, χαρτιά, πιστοποιητικά κ.λπ.- δεν απαντάται σε άλλες χώρες. Αυτά δεν υπάρχουν γιατί έχουν αντικατασταθεί με τις νέες τεχνολογίες και από πολύ απλές διαδικασίες.

Άρα, φαντάζομαι ότι το ίδιο ισχύει και για την Αυστραλία. Κάπως έτσι θα είναι οργανωμένος ο χώρος της υγείας. Είμαι σίγουρος ότι οι επιστήμονες γιατροί εκεί, λόγω της οικονομικής κατάστασης των χωρών αυτών, όπως και στη Γερμανία, έχουν καλύτερες αμοιβές. Δεν σημαίνει ότι στην Ελλάδα λόγω των αμοιβών, θα πρέπει όλοι οι γιατροί να παίρνουν «φακελάκια». Έτσι δεν είναι; Σαφώς αυτό είναι απαράδεκτο. Αλλά είναι θέματα και διαπιστώσεις, που πρέπει να μας προβληματίζουν.

Είπατε ότι είστε τυχερός που ζείτε στην Αυστραλία. Και όλοι όσοι ζούμε στην Ελλάδα, θεωρούμε ότι είμαστε τυχεροί που ζούμε εδώ. Δεν είναι διαλυμένα τα νοσοκομεία μας. Έχουν, όμως, ελλείψεις και αδυναμίες. Πράγματι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ για την παρέμβασή σας, κύριε Πρόεδρε.

Συμφωνώ ότι πρέπει να γίνουν πάρα πολλές βελτιώσεις. Αλλά οπωσδήποτε το ηθικό και αξιακό μας σύστημα δεν εξαρτάται από τις αμοιβές.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ρουμανία Ευδοκία από την Ηλεία.

ΕΥΔΟΚΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑ (Νομός Ηλείας): Θέσαμε το θέμα της σύγκρισης με άλλες χώρες για το σύστημα της υγείας.

Για μένα γενικότερα όλο το κράτος νοσεί και είναι αυστηρώς κατακριτέο το γεγονός ότι οι γιατροί ζητάνε «φακελάκια». Αλλά αυτό μπορεί να είναι και μία συνέπεια του κράτους, το οποίο ίσως δεν πληρώνει καλά. Τέθηκε πριν ότι οι γιατροί δεν πάνε στα νησιά λόγω του οικονομικού προβλήματος. Ίσως οι γιατροί δεν πληρώνονται καλά, ώστε να κάνουν τη δουλειά τους. Σίγουρα είναι και αυτοί άνθρωποι και θέλουν να ζουν αξιοπρεπώς.

Επίσης, υπάρχει κατά τη γνώμη μου συγκάλυψη, δηλαδή, κάποιος μπορεί να το ξέρει ότι οι γιατροί παίρνουν «φακελάκια» και δεν το καταγγέλλει. Νομίζω ότι υπάρχουν γραφεία στα οποία μπορείς γενικότερα να καταγγείλεις φαινόμενα διαφθοράς.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει για τριτολογία ο Εισηγητής κ. Παναγιωτάκης Τρύφων.

ΤΡΥΦΩΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ (Νομός Κοζάνης - Εισηγητής): Ξέχασα πριν να αναφέρω στην εισήγησή μου –και δεν το ανέφερε κανένας Έφηβος Βουλευτής- ότι τη σήμερον ημέρα ο τομέας της ιατρικής και της οικογένειας έχει καταντήσει προϊόν σάτιρας από διάφορους επιτήδειους, που θέλουν απλώς να βγάλουν τα λεφτά τους.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Τι εννοείς, όταν λες ότι έχει καταντήσει αντικείμενο σάτιρας;

ΤΡΥΦΩΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ (Νομός Κοζάνης - Εισηγητής): Γενικά η τηλεόραση και πολλοί άλλοι.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Οπότε θα είναι πολύ ενδιαφέρον, μόλις ολοκληρώσει την τοποθέτησή του, μία σύντομη τοποθέτηση από τα παιδιά σε σχέση με το πώς εισπράττουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

ΤΡΥΦΩΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ (Νομός Κοζάνης - Εισηγητής): Και έτσι δημιουργούνται κάποιες προκαταλήψεις να το πω; Αναφέρουν τους γιατρούς σαν «χασάπηδες», γιατί κάνουν κάποια λάθη. Για τη μονογονεϊκή οικογένεια λένε ότι βγαίνουν παιδιά, που θα έχουν προβλήματα. Είναι προκαταλήψεις αυτά.

Γιατί να τους δίνουμε αυτήν την ευχαρίστηση να κάνουν σάτιρα με αυτά τα πράγματα και να δημιουργούν όλο αυτό το χάος; Πρέπει να κάνουμε κάτι, ώστε να μη γίνεται όλο αυτό και να σταματήσει η σάτιρα σε αυτό τον τομέα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. Φίλιππος Πετσάλνικος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Παίρνοντας αφορμή από δύο παρατηρήσεις και από τη δική σου, που μόλις τώρα τελείωσε, διατυπώνω το ερώτημα: Εσείς που είστε μία γενιά που μεγαλώνει με την εικόνα- όπως λέμε- της τηλεόρασης, του κομπιούτερ, με αυτές τις νέες τεχνολογίες, τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης, ποια είναι η άποψή σας για την τηλεόραση;

Η τηλεόραση -είμαστε και ένας λαός που σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία που υπάρχουν, αφιερώνουμε πολλές ώρες μπροστά στην τηλεόραση- επηρεάζει πολλές φορές χωρίς να το αντιλαμβανόμαστε τη συμπεριφορά μας, τις επιλογές μας κ.λπ. Θα ήθελα να μου πείτε πώς εισπράττετε εσείς την τηλεόραση. Ήδη άκουσα ότι γίνονται υπερβολές. Κάποια Έφηβος Βουλευτής είπε ότι «το τόσο το κάνουν τόσο» κ.λπ.

Πείτε μου πώς εισπράττετε την τηλεόραση και πώς θα θέλατε να είναι η τηλεόραση;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Παπακούλας Απόστολος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΚΟΥΛΑΣ (Νομός Κιλκίς – Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Θα ήθελα να κάνω μία παρέμβαση σε αυτό που είπε η κοπέλα από τη Γερμανία. Μιλήσατε και εσείς για τη φύση του ανθρώπου.

Θα ήθελα να αναφέρω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της καθημερινότητάς μας. Πιστεύω ότι πολλοί -ελπίζω όχι οι περισσότεροι, αλλά κάποιοι από εμάς- έχουν επισκεφθεί ιδιωτικά νοσοκομεία. Και εκεί υπάρχουν Έλληνες γιατροί. Αλλά εκεί θα υπάρχει ο γιατρός ο οποίος θα σε πιάσει από το χέρι, ο οποίος με το χαμόγελο θα σε βάλει στο χειρουργείο, ο οποίος θα σε βγάλει και θα σου πει «όλα καλά». Και αυτοί είναι άνθρωποι και αυτοί είναι Έλληνες.

Η διαφορά, όμως, εκεί είναι η οργάνωση. Δηλαδή δεν φταίει ο γιατρός. Δεν είναι στη φύση του γιατρού. Ίσως χρειάζεται και κάποιος άλλος τρόπος οργάνωσης στο σύστημα αυτών των νοσοκομείων, ίσως ακόμη και αναδιάρθρωση του συστήματος υγείας.

Όσον αφορά σε αυτά που είπε ο κύριος Πρόεδρος, όντως είμαστε μία γενιά, η οποία δυστυχώς μεγαλώνει με την τηλεόραση. Ο πατέρας δεν έχει μπείμπι σίτερ, έχει την τηλεόραση. Ναι, εκλαμβάνουμε τα πράγματα διαφορετικά απ' ό,τι είναι στην πραγματικότητα, γιατί η τηλεόραση υπερβάλλει.

Προφανώς, υπάρχουν μεγάλα συμφέροντα πίσω από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τα οποία είναι και πολιτικά και τα οποία ίσως να μη θέλουν αναγκαστικά να βλάψουν το σύστημα υγείας, αλλά να δώσουν μια διαφορετική εικόνα για την κατάσταση που επικρατεί.

Ποια είναι, όμως, η ενημέρωση από το σχολείο; Όλα είναι καλά στη θεωρία. Δεν υπάρχει ουσιαστική ενημέρωση. Ακόμη και το σχολείο δεν μας αφήνει πρακτικά να καταλάβουμε το τι γίνεται.

Εγώ, όπως και πολλά παιδιά εδώ μέσα, είμαι από την περιφέρεια. Οι αποστάσεις είναι πολύ μεγάλες και δεν μπορείς να γνωρίζεις το τι πραγματικά γίνεται εδώ μέσα.

Επομένως, η άποψή μας πλάθεται από την τηλεόραση. Το θέμα είναι να βρεθεί κάποιος ο οποίος θα κάνει το σωστό και θα μας βοηθήσει, θα μας ανοίξει τα μάτια, θα μας δείξει την πραγματική εικόνα των πραγμάτων.

Αυτά ήθελα να σας πω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χρυσοστόμου Κατερίνα.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ (Κύπρος): Αγαπητή κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές,

Αυτό που έχουν τα νοσοκομεία και είναι πολύ άσχημο για τους Κύπριους, είναι που προηγούνται οι ξένοι και όχι οι Κύπριοι, που έχουν πιο σοβαρά προβλήματα. Αυτό είναι το πιο άσχημο που έχουν τα νοσοκομεία.

Το άλλο είναι ότι στα κατεχόμενα, στα χωριά υπάρχει μόνο ένα νοσοκομείο και αυτό είναι πολύ μακριά από τα χωριά. Έτσι είναι καλύτερα οι γιατροί μας να δίνουν προτεραιότητα στους εγκλωβισμένους, παρά να δίνουν στους ξένους που έρχονται από άλλες χώρες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Τζούνας Γεώργιος από το Νομό Κοζάνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΟΥΝΑΣ (Νομός Κοζάνης): Έθιξε προηγουμένως ο συνάδελφος Απόστολος Παπακούλας, όπως και ο κ. Πετσάλνικος, το θέμα για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Θέλω να πω ότι τοποθετήθηκε πολύ σωστά.

Πιστεύω ότι τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και συγκεκριμένα η τηλεόραση μπορεί να μορφώνει, αλλά μπορεί και να παραμορφώνει. Πρόττεινε ο κύριος Πρόεδρος να μιλήσουμε και να τοποθετηθούμε για το πώς θέλουμε να είναι τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Θέλω Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που να μην προπαγανδίζουν, να μην κομματικοποιούνται, να μην ασπάζονται απόψεις κομμάτων, να μη λαϊκίζουν. Το πιο βασικό είναι να εντοπίζουν και να προβάλλουν την αυθαιρεσία της πολιτικής εξουσίας. Τουλάχιστον στον τομέα της ενημέρωσης γνωρίζουμε πόσο νοσηρό είναι το φαινόμενο της παραπληροφόρησης και στον τομέα της υγείας προβάλλεται πολύ το «φακελάκι», το ότι φταίνει ο γιατρός.

Για να το συνδέσω με το άλλο θέμα, δεν νομίζω ότι η ουσία είναι τα «φακελάκια». Δεν νομίζω ότι αν οι γιατροί δεν χρηματίζονταν, όλα θα ήταν αγγελικά πλασμένα. Δεν θα ήταν αγγελικά πλασμένα. Αυτό είναι το μόνο σίγουρο. Φυσικά, δεν θα πρέπει να χρηματίζονται οι γιατροί. Αλλά με το να πούμε ότι δεν θα πρέπει, δεν επιλύσαμε και το πρόβλημα. Έτσι δεν είναι;

Επειδή έγινε και μία σύνδεση με τα πανεπιστήμια και με το πώς αυτά μπορούν να βγάζουν ανθρώπους, όχι μόνο καλούς επιστήμονες, αλλά και αλτρουιστές που να νοιάζονται για το καλό των

συνανθρώπων τους, νομίζω ως προς το ότι ένας καλός μαθητής καταφέρνει να μπει στην Ιατρική -επειδή ακούστηκε αυτό- ότι δεν είναι απαραίτητο ένας καλός επιστήμονας να είναι και καλός άνθρωπος, με την άποψη των πολλών γνώσεων.

Για μένα, ο καλός επιστήμονας είναι και καλός άνθρωπος, αλλά αυτός που έχει πολλές γνώσεις δεν είναι καλός άνθρωπος. Είναι θέμα παιδείας. Δυστυχώς, ξεφεύγει λίγο από τη θεματολογία μας. Το θέμα της παιδείας είναι στη Μορφωτικών Υποθέσεων, οι αξίες του ανθρώπου, το ήθος του και δεν μπορούμε να επεκταθούμε προς τα εκεί.

Αυτά ήθελα να πω.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ.

Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να ρωτήσω κάτι και εγώ τα παιδιά, τους αξιότιμους Εφήβους Βουλευτές; Διότι, όπως θυμάστε στην αρχή, είπαμε γι' αυτό το θέμα του σεβασμού.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Μα, εσείς προεδρεύετε. Μπορείτε να ρωτήσετε ό,τι θέλετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Μήπως τελικά το θέμα της παιδείας είναι ο παρονομαστής για όλα, για όλες τις εκδηλώσεις και δράσεις μας παρακάτω; Δεν είναι μακριά, είναι δίπλα η Αίθουσα και είναι πανταχού παρόν το θέμα, γιατί η παιδεία μάς δίνει το σεβασμό στα πράγματα και αυτή οδηγεί το αξιακό μας σύστημα, το «φακελάκι», οτιδήποτε.

Μπορούμε να συνεχίσουμε αυτό το ζωντανό προβληματισμό, με την έμπνευση και του κ. Πετσάλνικου.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Επειδή πρέπει να παρακολουθήσω και ένας μέρος στην τρίτη Επιτροπή, θα μου επιτρέψετε να κάνω μία παρέμβαση και να σας αφήσω. Θα τα πούμε και το βράδυ, θα τα πούμε και αύριο και τη Δευτέρα.

Θέλω να σας πω το εξής: Αυτός ο θεσμός της «Βουλής των Εφήβων» ήταν μια ιδέα του τότε Προέδρου της Βουλής, του κ. Κακλαμάνη -το 1994 συμβαίνουν αυτά- όταν στο Υπουργείο Παιδείας...

Είχατε γεννηθεί εσείς; Μου φαίνεται ότι μόλις είχατε γεννηθεί, το 1993, μάλλον.

Το 1994, λοιπόν, ξεκινάμε, όταν εσείς ήσασταν ενός έτους. Εγώ ήμουν στο Υπουργείο Παιδείας ως Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας και ο σημερινός Πρωθυπουργός, ο κ. Παπανδρέου ήταν Υπουργός Παιδείας. Ήμασταν μαζί εκεί. Ο κ. Κακλαμάνης ήταν Πρόεδρος της Βουλής και είχε την ιδέα, μας πρότεινε στο Υπουργείο Παιδείας να δημιουργηθεί...

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα της Επιτροπής ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Σιούφας)

Καλωσορίζουμε εδώ και τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής, τον κ. Δημήτριο Σιούφα, τον προκάτοχό μου.

Συζητούμε για το θεσμό της «Βουλής των Εφήβων». Είναι η δέκατη πέμπτη χρονιά, τεσσερισημίσι χιλιάδες παιδιά επί θητείας του κ. Κακλαμάνη, επί θητείας της κυρίας Μπενάκη, επί θητείας του κ. Σιούφα χρημάτισαν Έφηβοι Βουλευτές, όπως -καλή ώρα- εσείς τώρα.

Παρακολουθώντας από τότε την πορεία του θεσμού, είχα διαπιστώσει ότι υπήρχε ένας κίνδυνος, όσο περνούσαν τα χρόνια, ακούγοντας τους συναδέλφους σας Έφηβους Βουλευτές. Ποιος ήταν ο κίνδυνος; Να τυποποιηθεί αυτή η διαδικασία. Άκουγα τα αμέσως προηγούμενα χρόνια τους Εφήβους Βουλευτές με μια γλώσσα που εσείς τη λέτε «ξύλινη», ας το πούμε έτσι, πολλές φορές, δηλαδή, επαναλαμβανόμενα λόγια, απλώς καταγγελτικός ο λόγος και είχα την αίσθηση ότι στην ουσία ήταν μια αναπαραγωγή ή επεδιώκετο μία αναπαραγωγή από την τηλεόραση. Δηλαδή, αυτό που εισπράττει κανείς από την τηλεόραση το ξανάβγαζαν οι Έφηβοι Βουλευτές, πιθανά επειδή ήθελαν να προκαλέσουν λίγο και τη δημοσιότητα.

Αυτός ο κίνδυνος σήμαινε ότι θα έλειπε ο αυθορμητισμός, θα πρέπει χωρίς κανέναν ενδοιασμό να καταθέτετε τις απόψεις σας και να κάνετε διάλογο, σκεφθήκαμε να αλλάξουμε τον τρόπο καταρχήν της επιλογής των Εφήβων Βουλευτών. Θα γνωρίζετε ίσως ότι μέχρι πέρυσι, οι υποψήφιοι συμμαθητές σας έγραφαν ένα δοκίμιο. Αξιολογούνταν τα δοκίμια και τα καλύτερα δοκίμια, οι καλύτερες εκθέσεις να το πω απλά, έμπαιναν στην κληρωτίδα. Όμως, εξετάσεις μια ζωή κάνετε, θα κάνετε, όπως κάναμε όλοι μας. Δεν ήθελα μέσα από οιονεί εξετάσεις να γίνει η επιλογή. Γι' αυτό, είπαμε φέτος να πάμε σε μια διαδικασία χωρίς εκθέσεις, χωρίς βαθμολογητές, χωρίς βαθμολογήσεις, αλλά να είναι η κλήρωση, με βάση το ενδιαφέρον που εκδηλώσατε.

Σας θυμίζω δε, γιατί σίγουρα θα το ξέρετε -θα σας το έχουν πει στο σχολείο- ότι και στην αρχαία Αθήνα όπου εφηύραν τη Δημοκρατία, τη συμμετοχή των πολιτών στις αποφάσεις, δεν είχαν μόνο τις εκλογές. Είχαν και την εκ περιτροπής διαδικασία, όπου ενέθεται διάφορες υπευθυνότητες και αξιώματα, αλλά είχαν και την κλήρωση ακόμα. Άρα, λοιπόν, δεν είμαστε εκτός της Δημοκρατίας και με την κλήρωση. Αντίθετα, είμαστε εντός.

Θέλαμε, λοιπόν, με αυτή τη δυνατότητα να δώσουμε την ευκαιρία σε εσάς να έρθετε αυθόρμητα, χωρίς προετοιμασμένα κείμενα. Είχα την αμυδρά υποψία ότι σε κάποια κείμενα, εκτός από το χέρι του Έφηβου Βουλευτή, είχε μπει και κάποιο άλλο χέρι μερικές φορές. Φαντάζομαι κάποιου καθηγητή κ.λπ. Εννοώ στο παρελθόν. Γι' αυτό αναφέρθηκα και στα Μέσα Ενημέρωσης κ.λπ.

Κλείνω, λοιπόν, λέγοντας ότι εκείνο που εύχομαι είναι μέσα απ' αυτή τη διαδικασία του απόλυτα ελεύθερου διαλόγου -γι' αυτό μην ντρέπεστε, μη διστάζετε, γιατί εδώ δεν θα υπάρξει καμία βαθμολόγηση και αξιολόγηση- εκείνο που μας ενδιαφέρει και εμάς είναι και εσείς να έχετε τη δυνατότητα της έκφρασης και κατάθεσης των απόψεων, των προβληματισμών σας, αλλά και εμείς, από την άλλη πλευρά, να μπορέσουμε να εισπράξουμε αυτό το αυθόρμητο, όχι προετοιμασμένο, όχι μέσα σε στερεότυπα, κείμενο ή τοποθέτηση.

Μέχρι τώρα βλέπω ότι ο διάλογος εξελίσσεται προς αυτή την κατεύθυνση και θα είναι ιδιαίτερα θετικό αυτό.

Τέλος, αν μου επιτρέψετε, θα ήθελα να σας δώσω μια συμβουλή: Να ονειρεύεστε και σ' αυτά που θα λέτε να είναι μέσα το όνειρό σας. Διότι στα δεκάξι και στα δεκαεπτά χρόνια πρέπει να ονειρευόμαστε και να ονειρευόμαστε πολύ. Στα εβδομήντα επτά και στα ογδόντα επτά μπορεί να ονειρευόμαστε, αλλά μάλλον λιγότερο τότε. Όμως, στη δική σας ηλικία με πολύ όνειρο θα πρέπει να ξεκινούν όλα. Και διαπιστώνω και στη διπλανή Αίθουσα που ήμουν ότι υπάρχει πολύ όνειρο και πολύ ειλικρίνεια.

Τέλος, για τους γιατρούς και για το δημόσιο σύστημα υγείας, θέλω να πω ότι όλοι έχουμε τις εμπειρίες μας. Χρειάστηκε κάποια στιγμή -εύχομαι αχρείαστο να είναι για σας- να καταφύγουμε σε κάποιο νοσοκομείο. Εκεί να που διαπιστώνει κανείς είναι ότι στα δημόσια νοσοκομεία το ιατρικό και λοιπό προσωπικό από πλευράς επιστημονικής κατάρτισης είναι πολύ υψηλό, υψηλής ποιότητας.

Εκείνο που λείπει, κατά τη δική μου προσωπική άποψη, στα δημόσια νοσοκομεία είναι ο τρόπος οργάνωσης, ο τρόπος ταχείας εξυπηρέτησης των ασθενών, η γραφειοκρατία που είναι μεγαλύτερη και οι συνθήκες καμιά φορά, οι λεγόμενες ξενοδοχειακές, δηλαδή, πόσα κρεβάτια είναι σε ένα θάλαμο, τι ποιότητα είναι ο κάθε θάλαμος κ.λπ.

Στα ιδιωτικά νοσοκομεία υπάρχει υπεροχή σ' αυτό το κομμάτι: Λίγα κρεβάτια ή ένα κρεβάτι σε ένα δωμάτιο, σύγχρονος εξοπλισμός, περισσότερο καλή οργάνωση, περισσότερα χαμόγελα στην υποδοχή. Όμως, από πλευράς επιστημοσύνης -το ξαναλέω- δηλαδή, αυτό που λέμε καλούς γιατρούς, το δημόσιο έχει πάρα πολύ καλούς γιατρούς.

Κατά την ταπεινή μου άποψη, θα πρέπει ως πολιτεία να διασφαλίζουμε πολύ καλούς όρους για να υπηρετήσουν το λειτουργημά τους οι γιατροί, γιατί με την υγεία όλων ασχολούνται. Ικανοποιητικές αμοιβές θα πρέπει, επίσης, να δίνουμε, για να είναι απερίσπαστοι και να διασφαλίζονται οι συνθήκες λειτουργίας. Εάν όλα αυτά σιγά-σιγά κατακτώνται ή γρήγορα κατακτώνται, τότε εκτιμώ ότι πέρα από τις απαγορευτικές διατάξεις -ο νόμος απαγορεύει το «φακελάκι» και το τιμωρεί- πέρα από τους νόμους που υπάρχουν και ίσως δεν εφαρμόζονται ή παρακάμπτονται, δεν θα υπάρχει ανάγκη και για το περίφημο «φακελάκι», που είναι μια βάσανος, βέβαια, πράγματι, για τους πολίτες που προσφεύγουν στα νοσοκομεία.

Εύχομαι, λοιπόν, να συνεχίσετε με το ίδιο μεράκι το διάλογο μέχρι τις μία η ώρα, μετά να απολαύσετε τη σημερινή ημέρα -θα τα ξαναπούμε εμείς το βράδυ στις εννέα η ώρα- και την αυριανή ημέρα και θα περιμένουμε την Ολομέλεια με τα συμπεράσματα και το διάλογο.

ΡΑΦΑΕΛΛΑ ΣΙΑΓΚΡΗ (Β' Αθήνας): Εσείς πήγατε σε δημόσιο νοσοκομείο;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Όταν χρειάστηκε, πήγα σε δημόσιο.

ΡΑΦΑΕΛΛΑ ΣΙΑΓΚΡΗ (Β' Αθήνας): Μόνο;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Μόνο. Και τα παιδιά μου -να ζήσουν!- που κάποια είναι στη δική σας ηλικία, γεννήθηκαν στο Δημόσιο Νοσοκομείο της Καστοριάς, που είναι η ιδιαίτερη πατρίδα μου. Εμένα μου αρέσει να ζω μονίμως στην επαρχία, γι' αυτό και βλέπω αφυψηλού λίγο τους Αθηναίους.

Θα τα πούμε, λοιπόν και απόψε και οπωσδήποτε στην Ολομέλεια. Πάντως, χαίρομαι για δυο πράγματα: Και για τον αυθορμητισμό και την ωριμότητα με την οποία καταθέτετε τις απόψεις σας και για την πολύ καλή γνώση της γλώσσας. Διότι είστε μια γενιά, όπως είπαμε, που μεγαλώνει με την εικόνα και με τις νέες τεχνολογίες και αυτό καμιά φορά μπορεί να λειτουργεί σε βάρος της χρήσης της γλώσσας.

Αλλά, εδώ βλέπω οι διατυπώσεις είναι άριστες. Χαίρομαι γι' αυτό. Θα είστε καλύτερη γενιά από τις προηγούμενες. Κάθε νεότερη γενιά -να ξέρετε- είναι καλύτερη από τις προηγούμενες και ας λένε οι ηλικιωμένοι ότι «στα δικά μας χρόνια, ξέρεις, ήταν όλα καλύτερα». Παραμύθια! Κάθε νεότερη γενιά είναι καλύτερη από τις προηγούμενες.

Σας ευχαριστώ πολύ και θα τα ξαναπούμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε εμείς, κύριε Πρόεδρε, για τις παραινέσεις, την παρέμβαση και τις συμβουλές σας. Γεια σας.

Να σας καλωσορίσω και εγώ, κύριε Σιούφα, που μας τιμάτε με την παρουσία σας.

Είδατε οι παρατηρήσεις του κ. Πετσάλνικου ήταν ακριβώς αυτό που είχαμε μοιραστεί στην αρχή για τη γλώσσα, για τον αυθορμητισμό, για τη διατύπωση. Χαίρομαι πάρα πολύ. Ελπίζω να μη μας παρακολουθούσε, αλλά να ήταν τυχαίο. Να προσθέσω απλώς στα λεγόμενά του ότι ο αυθορμητισμός -όπως πολύ σωστά είπατε- δεν πρέπει να λείπει από σας, δεν πρέπει να λείπει ούτε από εμάς. Σιγά-σιγά, μεγαλώνοντας, το κοινωνικό σύστημα λίγο μας «τσιμεντάρει» -να το πω στη γλώσσα των νέων- αλλά πρέπει να το προφυλάσσουμε αυτό.

Συνεχίζουμε τη συζήτηση, πριν ψηφίσουμε επί της αρχής. Ποιος είχε ζητήσει το λόγο;

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β' Αθήνας): Εγώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ορίστε, κύριε Γκέκα, έχετε το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ-ΓΚΕΚΑΣ (Β' Αθήνας): Πρώτα θα αρχίσω με ένα θέμα οικογένειας -θα παραξενευτείτε λίγο- σχετικά με αυτό που είχε πει η Γεωργία.

Ήθελα να προσθέσω ότι μόλις θα υπάρχει μια μονογονεϊκή οικογένεια, είναι ανάγκη το κράτος να μπορεί να παρέχει ένα εισόδημα παραπάνω στο γονέα, ο οποίος μεγαλώνει το παιδί, όπως επίσης και παιδοψυχολόγο. Και ισχύει ότι παιδιά μεγαλώνουν με προβλήματα επειδή έχουν ένα γονέα.

Αλλά, αυτός ο γονέας ουσιαστικά είναι ήρωας, όσο και αν υπάρχει κοινωνικός ρατσισμός σε αυτά τα παιδιά, τα οποία κατά τη γνώμη μου ακούν «σάπια» μυαλά -θα μου επιτρέψετε- και εκφράσεις υβριστικές,

όπως «μπάσταρδα». Τι σημαίνει αυτό; Ένα παιδί το οποίο μεγαλώνει με δυσκολίες, με ένα γονέα, είναι ήρωας και αυτός και ο γονέας. Δεν μπορεί να τον κατηγορήσει κανείς.

Τώρα επιστρέφουμε στην υγεία, σχετικά με τη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας που είχαμε πει πριν. Η παθολογική Μονάδα Εντατικής Θεραπείας είναι το μέρος του νοσοκομείου, το οποίο έχει τα περισσότερα μικρόβια από κάθε άλλο μέρος και υπάρχει μεγάλος κίνδυνος να κολλήσει κάτι ο ασθενής μόλις είναι μέσα. Γι' αυτό υπάρχει σαν πρόταση –το έχω συζητήσει πολύ καιρό αυτό- σχετικά με Μονάδα Εντατικής Θεραπείας, χειρουργική μονάδα, η οποία είναι μέσα στα χειρουργεία, με απολύμανση, ώστε να υπάρχει λιγότερος κίνδυνος για μικρόβια. Γιατί έχουμε ανθρώπους –έχω δει ανθρώπους- που έχουν φύγει από μικρόβιο και όχι από αυτό από το οποίο πήγαν στη Μονάδα. Και αυτό είναι τουλάχιστον «ξεφτίλα». Και αυτό είναι και πάλι θέμα οργάνωσης. Προαναφέρθηκε από τον κ. Πρόεδρο ότι οργάνωση χρειάζεται.

Επίσης, σχετικά με αυτά που είπε ο Χάρης πριν για τον κανόνα για τα «φακελάκια». Θέλω να μου πεις πόσους γιατρούς έχεις δει στη ζωή σου; Ένα νούμερο πες μου. Με πόσους έχεις μιλήσει;

Μπορεί να πάρει το λόγο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ναι.

ΧΑΡΗΣ ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ (Β΄ Πειραιά – Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Πάρα πολλούς. Δεν έχω τύχει σε περιπτώσεις να χρειάζεται κάποιος γιατρός «φακελάκι», να χρειαστεί να «ξηλωθούν» οι γονείς μου, να ψάχνουν μέσο, να ψάχνουν ανθρώπους να τους δώσουν λεφτά –μέχρι στιγμής τουλάχιστον- για να μπορέσουν να δώσουν κάποιο «φακελάκι».

Ακούω, όμως, καθημερινά πολλές περιπτώσεις από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης –είτε είναι τηλεόραση, είτε είναι εφημερίδες, από το INTERNET- οπότε με αυτό τον τρόπο έβγαλα πως ουσιαστικά η εξαίρεση που ανέφερες έχει γίνει ο κανόνας πλέον. Ζητάνε «φακελάκια» για να μπορέσουν να ασκήσουν το επάγγελμά τους, που δεν είναι εδώ που τα λέμε επάγγελμα, είναι λειτουργήματα γιατί προσφέρουν συνεχώς στην κοινωνία οι γιατροί.

Αυτό ήθελα να πω.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να πάρω το λόγο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ορίστε, κύριε Γκέκα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Ωραία.

Πρώτον, η τηλεόραση και τα ΜΜΕ έχουν σκοπό το εμπόριο. Έτσι και πάει η τηλεόραση και σου πει «ξέρεις, είναι όλα καθαρά στο δημόσιο, δεν παίρνουν φακελάκια και έτσι» δεν θα δεις το δελτίο, δεν θα πάρει λεφτά από τη διαφήμιση, δεν θα έχει χορηγούς.

Δεύτερον, άντε το 0,5% των γιατρών στην Ελλάδα να έχεις συναντήσει στη ζωή σου. Πώς γίνεται να δημιουργείς στερεότυπα μέσω της παραπληροφόρησης των ΜΜΕ, αλλά και αυτών των οποίων έχεις δει εσύ στη ζωή σου, από τη στιγμή που λείπει ένα 99,5% το οποίο δεν έχεις γνωρίσει;

Το θεωρείς λογικό; Συγγνώμη, αλλά εγώ το θεωρώ παράλογο. Άμα, καταλαβαίνεις πώς το εννοώ.

Σχετικά με ένα άλλο θέμα, τη διασπορά, με τη Γερμανία και την Αυστραλία, θέλω να επισημάνω ότι η Γερμανία και η Αυστραλία έχουν μια οικονομία τριπλάσια από μας. Τα «φακελάκια» εκεί δεν μπορεί να υπάρχουν γιατί ουσιαστικά εδώ πέρα τα έχουν ανάγκη. Είμαστε με ανθρώπους γιατρούς, οι οποίοι τα έχουν ανάγκη, δηλαδή.

Επίσης, κάτι βασικό, το οποίο είχε ειπωθεί. Δεν γίνεται να ξέρω εγώ, πριν πάω στην Ιατρική –έξι χρόνια σπουδές- αν θα παντρευτώ, αν θα κάνω παιδιά, οικογένεια, ώστε να ξέρω ότι θα φύγω για κάπου αλλού. Αυτά δεν είναι προγραμματισμένα. Δεν θα πω εγώ στα είκοσι πέντε μου «παντρεύομαι». Δεν είναι κάτι προγραμματισμένο. Αυτό εκείνη τη στιγμή συμβαίνει και από κει και πέρα το αντιμετωπίζω αναλόγως. Γι' αυτό δεν μπορώ να πάλω, από τη στιγμή που δεν μου παρέχει το κράτος ένα σπίτι και αναγκάζομαι να νοικιάζω με αυτά τα 1.000 ευρώ, να χάνω ένα τεράστιο ποσό, τουλάχιστον το μισό, για ένα σπίτι μεγάλο. Επειδή όσο να είναι η οικογένεια δεν μπορεί να ζήσει σε ένα σπίτι τριάντα τετραγωνικά. Είναι δύσκολο και αναπτύσσονται και προβλήματα ψυχολογικά στα παιδιά σε τέτοιες συνθήκες. Το θεωρώ περίεργο να υπάρχει τέτοια αντίληψη.

Άλλο ένα να πω, σχετικά με την τηλεόραση. Πρέπει να υπήρχε, κατά πρώτον, κρίση σε όλες τις κωμικές σειρές σχετικά με τα στερεότυπα που μεταδίδονται.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κρίση όταν λέτε;

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Να υπάρχει ένα μέτρο, δηλαδή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Λογοκρισία;

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Ναι, να υπάρχει λογοκρισία –η οποία έχει απαγορευθεί φυσικά- αλλά ως ένα όριο πάντα. Δηλαδή, εγώ έτσι και βγω στην τηλεόραση και βρίσω κάποιον, δεν θα είναι κάτι το οποίο θα είναι στα δικαιώματά μου. Όταν θίγει ένα ολόκληρο σύστημα υγείας για να δημιουργήσει χρήματα μέσα από αυτό το κωμικό που μεταφέρει, δεν νομίζω ότι πρέπει να αφήνεται ατιμώρητο. Και έχουμε δει πάρα πολλά στις σειρές.

Και κάτι τελευταίο σχετικά με τα ΜΜΕ. Στην τάξη μας διαβάσαμε ένα κείμενο σχετικά με το ρόλο των καθηγητών, ότι υπάρχει μεγάλη ποσότητα πληροφοριών που δεχόμαστε τώρα πια και ότι, ενώ παλιά ο ρόλος των καθηγητών ήταν να μας δίνουν πληροφορίες, τώρα είναι να μας μαθαίνουν πώς να τις επεξεργαζόμαστε. Το έχετε διαβάσει φαντάζομαι στη Γλώσσα, στην Έκθεση. Ωραία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ολοκληρώνετε, κύριε Γκέκα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Συγγνώμη.

Από κει και πέρα, άμα υπάρχει σωστό εκπαιδευτικό σύστημα, θα μπορούσε ο ίδιος ο άνθρωπος να κρίνει αν αυτά τα οποία του δείχνει η τηλεόραση είναι παραπληροφόρηση ή είναι ουσιαστικά τα σωστά, που δεν νομίζω, γιατί δεν θα σου δείξει κάτι το οποίο είναι ομαλό η τηλεόραση, ώστε να μην έχει ακροαματικότητα.

Και κάτι τελευταίο θα ήθελα να πω για ένα λεπτό, σχετικά με τον ανθρωπισμό που είπαμε πριν. Όταν το μάθημα του ΣΕΠ τηρηθεί σωστά, υπάρχει ένα τεστ το οποίο έχει βαθμίδες και λέει: «Σου αρέσει, νοιάζεσαι να φροντίζεις για τους άλλους;». «Ναι, όχι. Πολύ. Πάρα πολύ. Όχι» -πολλά- «λίγο». Έτσι και την κάνετε αυτή την κλίμακα, καταλαβαίνετε και από μόνοι σας ποιοι είστε. Δεν μπορεί κάποιος ο οποίος στην ερώτηση «σας αρέσει, νοιάζεστε για τους συνανθρώπους σας, σας αρέσει να βοηθάτε το συνάνθρωπό σας» να απαντήσει «όχι» και μετά να πει «θα πάω Ιατρική». Ε! δεν βγαίνει, δεν γίνεται.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ωραία. Πρέπει τώρα να διαχειριστούμε το χρόνο, επειδή η συζήτηση ανάβει στο τέλος πάντα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β΄ Αθήνας): Συγγνώμη και ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Έχει ζητήσει το λόγο η Δανάη Μπασαντή, η Έφηβος Βουλευτής από την Αττική. Όπως σηκώνετε τα χέρια, δίνω το λόγο.

ΔΑΝΑΗ ΜΠΑΣΑΝΤΗ (Νομός Αττικής): Μίλησες πριν για Μονάδες Εντατικής Θεραπείας και είπες ότι υπάρχουν πολλά μικρόβια. Λοιπόν, έχω μια προσωπική εμπειρία από Μονάδες Εντατικής Θεραπείας. Σε όλο το Λεκανοπέδιο της Αττικής έχω επισκεφτεί πάρα πολλές. Σε πληροφορώ ότι είναι από τα πιο καθαρά μέρη.

Όμως, το κακό μ' αυτές τις μονάδες είναι ότι δεν υπάρχει ειδικευόμενο προσωπικό και στο προσωπικό πηγαίνουν κάτι ειδικευόμενοι οι οποίοι μαθαίνουν πάνω στους ασθενείς. Είναι και λίγο βάρβαρο για τον ασθενή να μαθαίνει ο άλλος πάνω σου και να σε χρησιμοποιεί ως πειραματόζωο. Διότι αυτό κάνουν, σε χρησιμοποιούν μαθαίνοντας πάνω σου. Γι' αυτό θα μπορούσαν να πάνε τους ειδικευόμενους σε κάποιες άλλες μονάδες.

Επιπλέον, όσον αφορά τον Τύπο, είπες ότι όταν λένε κάτι κακό στον Τύπο για την υγεία ή οτιδήποτε, πρέπει οι άνθρωποι να τα κατακρίνουν ή ότι δεν πρέπει να το λένε. Ο Τύπος είναι ελευθερία έκφρασης. Ο καθένας μπορεί να πει και να προτείνει οτιδήποτε ή να καταγγείλει οτιδήποτε. Το θέμα είναι εσύ ή οποιοσδήποτε που θα καταγγείλει ο Τύπος –που πολλές φορές είναι και άδικο- να μπορείς να απαντήσεις, να μπορείς να βγεις και να διαμαρτυρηθείς. Και πιστεύω ότι δίνεται η ευκαιρία να διαμαρτυρηθείς.

Οπότε, στον Τύπο πρέπει να λέγονται όλες οι απόψεις, είτε αυτές είναι κακές, είτε είναι καλές, είτε και άδικες. Μερικές φορές βοηθάνε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Τζούνας Γεώργιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΟΥΝΑΣ (Νομός Κοζάνης): Ευχαριστώ.

Και εγώ θα ήθελα να πω, όσον αφορά σ' αυτό που είπε η συνάδελφός μου πάνω στην τοποθέτηση του κ. Γκέκα, ότι η λογοκρισία πάνω στην τέχνη, πάνω στον Τύπο, είναι ένα φαινόμενο το οποίο δεν ταιριάζει σε δημοκρατικά καθεστάτα, όπως της Ελλάδας –ή όπως θέλουμε να πιστεύουμε ότι είναι αυτό της Ελλάδας- αλλά μάλλον ταιριάζει σε διαφορετικά καθεστάτα.

Μιλάμε για ελευθερία έκφρασης, για ελευθερία της γνώμης μας, για δημοκρατία –ξεκάθαρη δημοκρατία- και νομίζω ότι είναι λίγο αδόκιμο νέοι άνθρωποι να υποστηρίζουμε φαινόμενα λογοκρισίας.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Παπακούλας Απόστολος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΚΟΥΛΑΣ (Νομός Κιλκίς – Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Και εγώ πάνω σ' αυτό θα ήθελα να αναφερθώ. Η σάτιρα είναι ένδειξη ύπαρξης πνευματικής ελευθερίας. Είναι απόδειξη ότι έχουμε δημοκρατία και δεν επιτρέπεται στο σύγχρονο λίκνο της δημοκρατίας στην Ελλάδα –επιτρέψτε μου έτσι να χαρακτηρίσω τη Βουλή- να ακούγεται τέτοια λέξη ούτε καν αναφέρεται.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε.

Ο Έφηβος Βουλευτής Σουριανός Δανιήλ έχει το λόγο.

ΔΑΝΙΗΛ ΣΟΥΡΙΑΝΟΣ (Νομός Κέρκυρας): Πρώτα απ' όλα, έχω συλλέξει κάποιες προτάσεις από τις ομιλίες σας, για τις οποίες θα ήθελα να θέσω κάποια ερωτηματικά και να κάνω βέβαια και κάποιες προτάσεις.

Πρώτα απ' όλα, αν έχουμε τέτοια γνώμη για τα γενικά νοσοκομεία που υπάρχουν στη χώρα μας, η γνώμη θα πρέπει να είχαμε για την πρωτοβάθμια υγεία, δηλαδή για τα αγροτικά ιατρεία και τα Κέντρα Υγείας που όπως φαίνεται θα είναι σε πολύ χειρότερη κατάσταση;

Επίσης, ακούμε ότι υπάρχει πληθώρα στους γιατρούς, ότι είναι ένα κορεσμένο επάγγελμα και πολλοί μας λένε να μην το επιλέξουμε γιατί δεν θα βρούμε δουλειά, κλπ. Δηλαδή, υπάρχει ανεργία. Όμως, γιατί εφ' όσον υπάρχουν τόσο πολλοί γιατροί, δεν στελεχώνονται τα νοσοκομεία και τα Κέντρα Υγείας;

Επίσης, όσον αφορά την άγονη γραμμή, τα νησιά όπως το Καστελόριζο, την Αστυπάλαια, τη Σύμη – μικρά νησιά- δεν ξέρω κατά πόσο θα ήταν καλό και εφικτό να μείνει για όλη του τη ζωή κάποιος γιατρός ο οποίος θα διοριστεί στο Καστελόριζο, λόγου χάρι. Θα μπορούσε να γίνει κάποια σύμβαση με το μισθό, σαν να ήταν διορισμένος, αλλά να πάει για ένα χρονικό διάστημα, για ένα ή για δύο χρόνια, όσο αυτός αντέχει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Συγγνώμη, φυσικά και δεν είναι για όλη του τη ζωή. Είναι για ορισμένο χρόνο.

ΔΑΝΙΗΛ ΣΟΥΡΙΑΝΟΣ (Νομός Κέρκυρας): Μάλιστα, συγγνώμη.

Επίσης, όσον αφορά τα «φακελάκια», πρώτα απ' όλα διαμαρτυρόμαστε, αλλά εμείς τα δίνουμε. Γιατί τα δίνουμε; Αφού υπάρχουν τόσο γιατροί, γιατί πρέπει να πάμε σ' αυτούς που χρηματίζονται επιπλέον; Και εφ'

όσον μας ενοχλεί, γιατί δεν κάνουμε καταγγελίες, ώστε να αφαιρεθούν οι άδειες γιατρών και να γίνει ό,τι ακολουθεί σ' αυτές τις περιπτώσεις;

Στη συνέχεια, να πω ότι δεν είμαι της άποψης ότι οι γιατροί θα πρέπει να έχουν μεγαλύτερο μισθό, διότι είναι εργαζόμενοι όπως είναι και κάθε άλλος, όπως είναι και ο οικοδόμος που ζει σε άλλες συνθήκες εργασίας που είναι στον ήλιο και όμως έχει τον ίδιο μισθό. Ο γιατρός γιατί να έχει παραπάνω μισθό; Άνθρωπος είναι ο ένας, άνθρωπος είναι και ο άλλος.

Όσον αφορά τις εφημερίες, εννοείται ότι θα πρέπει να υπάρχει παραπάνω χρηματική απολαβή, εφόσον εργάζεται παραπάνω.

Όσον αφορά αυτά που είπαν τα παιδιά από την Αυστραλία και τη Γερμανία, πιστεύω ότι το σύστημα στο εξωτερικό, είναι διαφορετικό, διότι υπάρχει διαφορετική παιδεία και, βέβαια, διαφορετική οικονομία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα της Επιτροπής ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, κ. Απόστολος Κακλαμάνης)

Καλωσορίζουμε τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής, κ. Κακλαμάνη. Ευχαριστούμε πάρα πολύ που μας τιμάτε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σιάγκρη Ραφαέλλα.

ΡΑΦΑΕΛΛΑ ΣΙΑΓΚΡΗ (Β' Αθήνας): Θα ήθελα να ρωτήσω κάτι τον κ. Γκέκα.

Έχετε ακούσει τόσα πολλά και δεν σας έχει αλλάξει τίποτα τη γνώμη. Ισχυρίζεστε με πάθος τη γνώμη σας. Είναι επειδή όντως το πιστεύετε τόσο πολύ ή απλά θέλετε να τραβήξετε την προσοχή όλων;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο κ. Γκέκας έχει τοποθετηθεί πολλές φορές. Όμως, θα του δώσω ένα λεπτό για να απαντήσει, επειδή είναι επί προσωπικού.

Ορίστε, κύριε Γκέκα, έχετε το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β' Αθήνας): Πολύ απλά, πριν έρθω και πριν αποφασίσω γι' αυτό, ξέρω πολύ καλά ότι τίθεται θέμα οργάνωσης. Και φαίνεται. Το είπε και ο Πρόεδρος πριν φύγει, το ανέφερε και ο ίδιος. Έχουμε επιστήμονες, έχουμε τα χίλια δυο. Οργάνωση δεν έχουμε. Σ' όλα αυτά που έχετε αναφέρει ως προβλήματα, για οργάνωση έχετε μιλήσει.

ΡΑΦΑΕΛΛΑ ΣΙΑΓΚΡΗ (Β' Αθηνών): Για σένα μιλάω, αν εσύ όντως πιστεύεις σ' αυτό ή απλώς θέλεις να τραβήξεις την προσοχή.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β' Αθήνας): Τα πιστεύω. Πίστεψέ με, αν δεν τα πιστεύω, δεν θα τα έλεγα.

Σχετικά με τη δημοκρατία, θα ήθελα να πω ένα τελευταίο. Η δημοκρατία είναι ένα ελεύθερο πολίτευμα, το οποίο σημαίνει, σύμφωνα με την ετυμολογία, ότι είσαι ελεύθερος να κάνεις ό,τι θέλεις χωρίς να επεμβαίνει στην ελευθερία του άλλου.

Από εκεί και πέρα, όσον αφορά τη λογοκρισία, θα ήθελα να πω ότι δεν ήθελα να αναφερθώ σ' αυτήν με το φασιστικό τρόπο, αλλά εννοούσα ότι πολλές φορές υπερβαίνουμε κάποια όρια.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και για την πειθαρχία στο χρόνο.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευδοκία Ρουμανιά.

ΕΥΔΟΚΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑ (Νομός Ηλείας): Θα ήθελα να θέσω ένα ερώτημα και σε σας τους πολιτικούς.

Νομίζω ότι υπάρχει ένας νόμος που λέει ότι όταν κάποιος είναι Δήμαρχος ή Υπουργός, μπορεί παράλληλα να έχει θέση σε νοσοκομείο, να είναι και γιατρός. Όμως, συνήθως αυτοί οι πολιτικοί παίρνουν δύο μισθούς, αλλά δεν εμφανίζονται ποτέ, λέγοντας ότι έχουν υποχρεώσεις είτε στη Βουλή, είτε στο Δημαρχείο, είτε στη Νομαρχία. Αυτό δεν θεωρείται χρηματισμός;

Επίσης, στη θέση αυτού του Δημάρχου ή του πολιτικού γενικότερα, δεν θα έπρεπε να είναι ένας άλλος γιατρός που παραμένει άνεργος;

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το ασυμβίβαστο με το να κρατάς και το επάγγελμά σου, αν θέλεις, αφορά τον ιδιωτικό τομέα. Δηλαδή, δεν μπορεί να είμαι και Βουλευτής –αν κάνω λάθος, διορθώστε με, κύριε Κακλαμάνη- και σε δημόσιο νοσοκομείο. Δεν αφορά το δημόσιο το ασυμβίβαστο, έτσι δεν είναι;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΚΑΜΑΝΗΣ (Πρώην Πρόεδρος της Βουλής): Αν κατάλαβα καλά, το ερώτημα, η απορία της κυρίας Εφής Βουλευτή είναι γιατί κάποιος που είναι Βουλευτής, να είναι μαζί και γιατρός, να κάνει δηλαδή το επάγγελμά του.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ναι, αλλά στο δημόσιο, είπε, να είναι δηλαδή και δήμαρχος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΚΑΜΑΝΗΣ (Πρώην Πρόεδρος της Βουλής): Στο δημόσιο δεν μπορεί να είναι. Αναστέλλεται η ιδιότητα.

ΕΥΔΟΚΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑ (Νομός Ηλείας): Όχι, ξέρω στην πόλη που είμαι ότι ο Δήμαρχός μας έχει και τη θέση του καρδιολόγου στο νοσοκομείο μας, αλλά δεν πηγαίνει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΚΑΜΑΝΗΣ (Πρώην Πρόεδρος της Βουλής): Τώρα, αν είναι υποψήφιος, θα πρέπει να αποφασίσει ότι δεν θα ασκεί το επάγγελμα. Θα ανασταλεί, δηλαδή, αυτή η ιδιότητα.

ΕΥΔΟΚΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑ (Νομός Ηλείας): Εντάξει. Ευχαριστώ πολύ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ (Πρώην Πρόεδρος της Βουλής): Όμως, αυτό θέλει πολλή συζήτηση, διότι στα κοινά πρέπει να έχουν τη δυνατότητα –άλλωστε αυτό το ζήτημα πρέπει να το βλέπουμε και σαν υποχρέωση- να συμμετέχουν όλοι οι πολίτες. Στην αρχαία Αθήνα, όπως ξέρετε, συμμετείχαν όλοι οι πολίτες, με τον ένα ή τον άλλο ρόλο. Επομένως, το να μην ασκείται το επάγγελμα, καμιά φορά οδηγεί και σε κάποιες παρενέργειες.

Το δικό μας Κοινοβούλιο, με την Αναθεώρηση του Συντάγματος του 2001, πήγε στη μία κατεύθυνση, δηλαδή να μην ασκεί ο Βουλευτής επάγγελμα. Με την επόμενη Αναθεώρηση, την τελευταία, η Βουλή το πήρε πίσω αυτό.

Εγώ πιστεύω ότι για όλα όσα έχουν σχέση με τα κοινά θα πρέπει να δίνουμε σημασία στο τι έχει ο καθένας μέσα του, γιατί μπορεί κάποιος να μην ασκεί κανένα επάγγελμα και να μην εισφέρει τίποτα και στα κοινά, όσα αξιώματα και να έχει, ενώ κάποιος άλλος μπορεί να εισφέρει στα κοινά περισσότερα από οποιοδήποτε άλλον και ταυτόχρονα να είναι καλός στην οικογένειά του, καλός στον ιδιωτικό του βίο δηλαδή, αλλά να είναι και παραγωγικός στην ιδιωτική οικονομία. Αυτές είναι διάφορες απόψεις.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Κακλαμάνη.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γεωργία Νικολάου.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ (Κύπρος): Εγώ προσωπικά πιστεύω ότι, δυστυχώς, πάντα θα υπάρχουν γιατροί που θα χρηματίζονται και γιατροί που δεν θα χρηματίζονται. Φυσικά και πρέπει ένας γιατρός να διακατέχεται από αλtruισμό, ανθρωπισμό και ανιδιοτέλεια, αλλά δεν μπορεί κανείς να ξετάσει το ήθος και τις αξίες του ανθρώπου ούτε πριν εισαχθεί σε μια ιατρική σχολή ούτε πριν διοριστεί σε κάποιο νοσοκομείο.

Εγώ προσωπικά κατάγομαι από την Κύπρο, η μητέρα μου είναι νοσοκόμα και έχω ζήσει από κοντά τα νοσοκομεία και πιστεύω ότι το σύστημα υγείας της Κύπρου είναι αρκετά καλό. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, μου κάνουν εντύπωση αυτά που ακούω σήμερα για το σύστημα υγείας της Ελλάδας.

Πιστεύω ότι ο μόνος τρόπος για να σταματήσουν να χρηματίζονται οι γιατροί είναι να υπάρξουν καταγγελίες και τιμωρίες. Έχουν γίνει, λοιπόν, κάποιες καταγγελίες, έτσι ώστε να φοβηθούν και οι υπόλοιποι και να μη χρηματίζονται ή απλά συζητάμε το θέμα και δεν γίνεται τίποτα άλλο; Αυτό ήθελα να ρωτήσω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Τζούννας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΟΥΝΑΣ (Νομός Κοζάνης): Το θέμα είναι αν βρίσκεται στην αρμοδιότητα του λαού, του απλού πολίτη, το να καταγγέλλει αυτό που βλέπει. Όλοι σκεφτόμαστε κάπως έτσι, ότι δηλαδή φταίμε και εμείς οι πολίτες και ότι εμείς θα πρέπει όταν βλέπουμε ένα γιατρό να χρηματίζεται ή όταν βλέπουμε τη διαφθορά μπροστά μας –μάλλον, αυτό εννοεί ο συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής- να την καταγγέλλουμε.

Θεωρώ ότι ο έλεγχος του νοσοκομειακού συστήματος είναι κάτι διαφορετικό από όλο αυτό. Δηλαδή, το να «καρφώνεις» ο κόσμος τον κάθε γιατρό -ο οποίος λογικά θα έχει τις διασυνδέσεις του για να μπορεί να χρηματίζεται άνετα- αλλά ακόμα κι αν πιαστεί ο γιατρός που χρηματίζεται, δεν νομίζω ότι όλα αυτά θα επιλύσουν τα προβλήματα του νοσοκομειακού μας συστήματος.

Και θα ήθελα να πω ότι συμφωνώ μ' αυτό που είπε ο Έφηβος Βουλευτής –νομίζω από τη Σαλαμίνα- ότι πλέον ο χρηματισμός έχει γίνει ο κανόνας και όχι η εξαίρεση και ότι θα πρέπει να υπάρξει ατομική, αλλά και συλλογική προσπάθεια από την Κυβέρνηση, από την κοινωνία και από όλους μας, προκειμένου να επιλυθεί το πρόβλημα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Για να ολοκληρώσουμε τη συζήτηση, θα ήθελα να πω ότι όπου υπάρχει δομή, σχέση, φορέας, θεσμός, υπάρχει και ο άνθρωπος που σέβεται ή όχι, που έχει συνείδηση ή όχι, που νομοθετεί κατά συνείδηση ή όχι, ηθικά ή όχι, που δικάζει έτσι ή αλλιώς, που καταγγέλλει ως συνειδητός πολίτης με τον άλλον ή τον άλλο τρόπο.

Νομίζω, λοιπόν, ότι ειδικά εσείς, που είστε φρέσκοι, ειλικρινείς και ανοιχτοί, αξίζει να μελετήσετε το θέμα του σεβασμού.

Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, προχωρούμε τώρα στην ψήφιση επί της αρχής της Σύθεσης του Κειμένου της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Όσοι συμφωνούν, όσοι δηλαδή αποδέχονται επί της αρχής τα θέματα και τις προτάσεις της Σύθεσης του Κειμένου, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι τη Σύθεση)

Οι μη αποδεχόμενοι τη Σύθεση να σηκώσουν το χέρι.

(Κανείς Έφηβος Βουλευτής δεν σήκωσε το χέρι)

Συνεπώς, η Σύθεση ψηφίζεται επί της αρχής ομόφωνα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β' Αθήνας): Μπορώ να σας ρωτήσω κάτι επί της διαδικασίας;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αφού είναι επί της διαδικασίας, έχετε το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ - ΓΚΕΚΑΣ (Β' Αθήνας): Θα ήθελα να ρωτήσω το εξής: Στην περίπτωση που έχουμε αντίρρηση έστω και σε ένα θέμα της Σύθεσης, θα μπορούσαμε να ψηφίσουμε «ΚΑΤΑ» για να το επισημάνουμε; Για παράδειγμα, θα ήθελα να αναφέρω την ιδιωτικοποίηση των νοσοκομείων.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Βεβαίως, επί των Θεμάτων μπορείς να επισημάνεις την αντίρρησή σου.

Επί των θεμάτων, λοιπόν, που θα ψηφίσουμε τώρα, μπορείτε να εξαιρέσεις ένα Θέμα ψηφίζοντας «ΚΑΤΑ».

Τώρα, λοιπόν, θα ψηφιστούν τα επιμέρους Κεφάλαια υπό μορφή άρθρων.

Το πρώτο Κεφάλαιο αφορά την Υγεία και τα Νοσοκομεία.

Γίνεται δεκτό το Πρώτο Κεφάλαιο «Υγεία-Νοσοκομεία»;

Οι αποδεχόμενοι το Πρώτο Κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

ΡΑΦΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Αργολίδας): Με συγχωρείτε, αλλά μπορώ να σας κάνω μια διευκρινιστική ερώτηση;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΡΑΦΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Αργολίδας): Μπορούμε να ψηφίσουμε και για την υγεία και για την οικογένεια, δηλαδή και για τα δύο θέματα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Βέβαια. Εγκρίνουμε, δηλαδή, χωριστά το κάθε ένα από αυτά τα θέματα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Τώρα θα ψηφιστούν τα επιμέρους κεφάλαια υπό μορφή άρθρων.

Γίνεται δεκτό το Πρώτο Κεφάλαιο «Υγεία – Νοσοκομεία»;

Οι αποδεχόμενοι το Πρώτο Κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το Πρώτο Κεφάλαιο)

Οι μη αποδεχόμενοι το Πρώτο Κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το Πρώτο Κεφάλαιο)

Προφανώς, είστε 18 «υπέρ» και 18 «κατά» του κεφαλαίου «Υγεία – Νοσοκομεία».

ΤΡΥΦΩΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ (Νομός Κοζάνης - Εισηγητής): Κυρία Πρόεδρε, κάποιος μπορεί να ψηφίζουμε «κατά», γιατί έχουμε αντίρρηση σε μία από τις προτάσεις του Κεφαλαίου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Μπορείτε να διευκρινίσετε ότι ψηφίζω «υπέρ» εκτός από εκείνη την πρόταση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΟΥΝΑΣ (Νομός Κοζάνης): Μου επιτρέπετε, κυρία Πρόεδρε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΟΥΝΑΣ (Νομός Κοζάνης): Εγώ προσωπικά σε όλες τις προτάσεις για το Κεφάλαιο «Υγεία-Νοσοκομεία» τοποθετούμαι «υπέρ», εκτός από την πρόταση για την ιδιωτικοποίηση των νοσοκομειακών μονάδων για καλύτερη περιθαλψη.

Νομίζω ότι πολλοί Έφηβοι Βουλευτές ψηφίζουν σαν και εμένα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Άρα, να επαναλάβουμε την ψηφοφορία επί του Πρώτου Κεφαλαίου.

Οι αποδεχόμενοι το Πρώτο Κεφάλαιο χωρίς ενστάσεις να σηκώσουν το χέρι.

(Κανείς Έφηβος Βουλευτής δεν σήκωσε το χέρι)

Οι αποδεχόμενοι το Πρώτο Κεφάλαιο, εκτός από την πρόταση για την ιδιωτικοποίηση των νοσοκομειακών μονάδων για καλύτερη περιθαλψη να σηκώσουν το χέρι.

(Όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές σηκώνουν το χέρι)

Προφανώς όλοι αποδέχονται το Πρώτο Κεφάλαιο, εκτός από την πρόταση για την ιδιωτικοποίηση των νοσοκομειακών μονάδων.

Συνεπώς, το Πρώτο Κεφάλαιο «Υγεία – Νοσοκομεία», εκτός από την πρόταση για την ιδιωτικοποίηση των νοσοκομειακών μονάδων, έγινε δεκτό ομόφωνα.

Γίνεται δεκτό το Δεύτερο Κεφάλαιο «Οικογένεια – Μητρότητα- Διαπροσωπικές Σχέσεις»;

Οι αποδεχόμενοι το Δεύτερο Κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το Δεύτερο Κεφάλαιο)

Οι μη αποδεχόμενοι το Δεύτερο Κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Κανείς Έφηβος Βουλευτής δεν σήκωσε το χέρι)

Προφανώς, όλοι αποδέχονται το Δεύτερο Κεφάλαιο.

Συνεπώς, το Δεύτερο Κεφάλαιο «Οικογένεια – Μητρότητα- Διαπροσωπικές Σχέσεις» έγινε ομόφωνα δεκτό.

Γίνεται δεκτή η Σύνοψη Κειμένου αρμοδιότητας της Επιτροπής και στο σύνολο;

Οι αποδεχόμενοι τη Σύνοψη και στο σύνολο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι τη Σύνοψη)

Οι μη αποδεχόμενοι τη Σύνοψη και στο σύνολο να σηκώσουν το χέρι.

(Κανείς Έφηβος Βουλευτής δεν σήκωσε το χέρι)

Προφανώς, όλοι αποδέχονται τη Σύνοψη Κειμένου και στο σύνολο.

Συνεπώς, η Σύνοψη Κειμένου αρμοδιότητας της Επιτροπής έγινε δεκτή ομόφωνα και στο σύνολό της, με την ένσταση που έχετε καταγράψει για την ιδιωτικοποίηση των νοσοκομειακών μονάδων.

Πριν κλείσουμε τη συνεδρίαση της Επιτροπής μας, θα κληρώσουμε δύο Έφηβους Βουλευτές που θα συμμετάσχουν, εκτός από τον εισηγητή, στη συνεδρίαση της Ολομέλειας. Εξαιρούνται οι Έφηβοι Βουλευτές που είναι από την Κύπρο και από τον Απόδημο Ελληνισμό. Θα γίνει γι' αυτούς ξεχωριστή κλήρωση.

Όσοι θέλουν να μιλήσουν μεθαύριο στην Ολομέλεια να γράψουν το ονοματεπώνυμό τους και την περιφέρεια από την οποία προέρχονται και θα μπουν στην κληρωτίδα, για να γίνει η κλήρωση.

Κάποιος Έφηβος Βουλευτής που δεν μίλησε καθόλου στη συνεδρίαση της Επιτροπής παρακαλείται να έρθει για την κλήρωση.

(Στο σημείο αυτό διεξάγεται η κλήρωση των ονομάτων)

Οι δύο Έφηβοι Βουλευτές που θα μιλήσουν στην Ολομέλεια είναι ο Γεώργιος Παρασκευά από τη Λευκάδα και η Ραφαέλλα Σιάγκρη από τη Β΄ Αθήνας.

(Χειροκροτήματα)

Θέλω να σας ευχαριστήσω. Χαίρομαι πάρα, πάρα πολύ για τη ζωντάνια σας και τις ιδέες σας. Σας εύχομαι να έχετε από εδώ και πέρα πλούσιες εμπειρίες, όπως εσείς τις θέλετε. Καλή τύχη.

Θα ήθελα να σας πω μια φράση που την είχα διαβάσει και την αγαπώ πάρα πολύ. «Στα ρήματα αγαπώ, διαβάζω και ονειρεύομαι δεν υπάρχει προστακτική». Από εμένα με πολλή αγάπη για εσάς.

Να είστε καλά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση και λύεται η συνεδρίαση.

Ώρα λήξης: 13.10'

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
Ε΄ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β΄ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΠΕΜΗ ΖΟΥΝΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΑΘΗΝΩΝ